

Telegramą gubernatoriui, kiti rašė
am prašymą, nors po prašymu
neįsprendė nė vienas pasirašyti.
Skaigisgrio miestelio Alsys ir Vaid
ekonas vieną nedėdienį rinko nu
ekvienko, ką tik patikdami, po p
g rublio advokatomas samdyti. Bu
draičių Baltrušaitis ėjo per aplin
inius sodžius iš kiemo į kiemą r
indamas vėžius, kad paskirti tur
aus dieną susirinktų Zagarėje na
nų griauti. Vienu žodžiu Skaig
isgriečiams pasirodė, kad žydai tik
nori juos praryti, o vartotojų drau
tija tai jau ištikro praręs netik
Skaigisgrij, bet ir visą Zagarės val
sčių. Juodašimtieskos kalėdų dova
nos pasekėn buvo juodašimtieskas
ubruzdinimas. Turiu pridurti, kad
okie du ar t.įs iš Skaigisgriečių
ra prisidėję prie vartotojų draugi
os. Kurmis.

(Iš "V. Z.")

IS SVĖDASŲ,
Ukmergės pav.

Ar galima mokyklų inspektorius
pavadinti šviesos ir apšvietimo
platinintojais? Tai jau ne.... Rus
sams mokytojas, suprasdamas, kad
jis ėia nereikalingas ir nekencia
amas, kaipso rusas, meldė direk
cijos įj perkelti į Maskoliją. Ilgai
nesulaukdamas atsakymo, nuvažiavo
į Kauną direkcion pasiteirauti
apie dalykų stovį. Ten jis sužino
jo, kad išvažiavo į Svėdasus glo
bėjas ištirti priežastis vaikų nes
ilankymo mokyklon ir pagrįžo na
mo. Tiesia. Atvažiavo globėjas
tardyti lapkričio 5 d. Na tai ėia
ir pasirodė, kas per portai tie glo
bėjai! Sušaukęs kelis vyrus-mies
telėnus (apie 7 ar-8), patsai pra
dėjo klausinėti, kodėl neleidžia
mokyklon vaikų? Sie atsakė, jog
neleidžia vaikų dėlto, jog joje yr
rusas-mokytojas. Tada globėjas
pasakė, jogei rusas-mokytojas bu
tinai turi būti liaudies mokykloje
jeigu ne vyresniojo, tai antruoju
(Svėdasuose rusas vyresniojo)
Dėlko? Kam jis ėia-reikalingas
neišaiskino. Tik "byť po semu"
jo gana. Net jau rusas-mokytojas
supranta, kad rusams-mokytojams
ėia ne vieta, o globėjas, maty
ti, kitaip mano apie tą. Nors jis
(rusas-mokyt.) meldė globėjo per
kelti įj į Maskoliją, bet gavo įdo
mų atsakymą: ne, sako: "mes
branginame ėia rusus mokytojus".
Ėia tau penkis!.... Tai gi ku
ašiausiai ir matos, kas rūpi tiems
poneliams: ar mūsų vaikųčių ap
švietimas, ar jų tiesiog sukaivini
masas mokytojais, nemokančiais
mokinų prigintos kalbos. Dar net
jis taip išsireiškė: Maskolija ir
taip daug nusileido, tai yra davė
vietas lietuviams-mokytojams. Na
jau matyti, kad iš jo "tikrais rusas"
— Tai taip Svėdasuose ir
pasiliko ant vietos rusas- moky
tojas. Ak pradžioje įj perkelti (tik
ne į Maskoliją), o ėia atsistų vi
resnioju lietuvių-mokytoją, o antrą
rusą, mat dabar vyresnioju rusas,
o pagelbininku lietuviu. Didelė
malonė! Gali globėjas pasidžiaug
ti, nes jau ir vaikai mokyklon pra
dėda eiti. Matyti jo tardymas
pertikrino žmones, kad be ruso-m
kytojaus neapsieis, o vaikai gali
pasilikti nesimokė. O. J. M.

(Iš "V. Z.")

IS KARKLIŲ,
Ukmergės pav.

Žmonės ėia gana turtingi ir pu
sėtinai yra susipratusi, bet daug
dar yra ir tamsulių-girtuoklių.
Kad girtuoklystė ėia prasiplatinusi
matyti kad ir iš to, kad šmet iš
dygo keturias naujos aludės, o žy
delis Binka prie pat bažnyčios pa
sistatė sau grįelę ir padarė para
pionams pas save "užeiga"....
Laikraščius mažai ėia kas skaito.
"Kam mums — sako — tas laik
raštis ar knyga, jog mės ne "sici
distai", kad skaityti".

Girdėtis, kad kun. Rimeikis, vie
tinis klebonas, ketina rimtai pradė
ti kovoti prieš girtuokliavimą. Jis
suo susipratusiųjų ukiniukų pagelba
sutvėrė "ukio ratelį", ketina da

Olszewski
2 S. Halsted St

Irmausiai prakalbos atsibuvo spalių Pittsburgu. Kalbėjo patį tris kalbėtojai ir drg. Kuncas. Pasisekė puikiai. Surinko apie \$26.00 aukų (pusiau: revoliucijai ir literat. fondui). Vietiškai kuo L. S. S. sustiprėjo ir apie 34 narius.

3 dieną spalių atkako į Wilb. Pa., nedidelį miestelį pasiburgą. Bet nelaimė atsitiko: gėjai, nors pačė svetai, bet minkas jos neatidūrė ir publika, jos buvo labai mažai, ir kalbėto sugrįžo be nieko.

o d. spalių kalbėtojai nuvažiuojo turney, Pa., kasyklų kaimelį li Pittsburgu. Ten nukako Baus, Lukoševičius ir Vroblavičius, senas Rusijos kareivis. rs žmonelių, kaimiečių tesučių 50 — 60, vienok, apart etas užsimaginusių, susirinkusidavė gerai. Keli prisirnie vietinės kuopos L. S. S. apie \$17.00 aukų surinkta.

27 d. spalio buvo susirinkimas aivės" Allegheny. Buvo priakonstitucija, legalizuojanti draugystę visoj Amerikoj gy-nantiems lietuviams, ir besiskirant, pasakius Bagočiui porą žo-ų apie agitacijos tarp darbininreikalingumą, draugai sumetėo literatūros fondan L. S. S. d. lapkričio atsibuvo prakal-Wilmerdinge (Pittsburgu miestis). Kalbėjo augščiaūetas "trio" ir deklamavo Kveutė iš Pittsburgo. Prakalbos sekė gražiai, žmonių buvo pu-nai ir \$21.00 aukų tapo su-čia revol. ir liter. fondan. Tik-tiek nelaimėta, kad per nesusi-timą vietinių L. S. S. kuopos agy, naujai prie kuopos prisit norinti nebuvo šaukti, ir to-budu gera proga praziopsta.

tip rodos priežastis to yra nege-sekda, kuri vadinasi garbės tro-mu. Gal duos Dievas draus-dviasi šventą susiprast ir ivaržyt už tą, ko ne vienas ne-gauti, kol neužsipelns.

o d. lapkričio buvo net dvejos kalbos: McKees Rocks'e Soci-stų ir Duquesne — tautiečių šivienijiminkų, nors ir ten mas socialistas kalbėtojas bu-

Kees Rocks kalbėjo Bagočius, Kosevičius, Marija Olyta ir mugevičius. Prisirašė 5 nau-raugai prie L. S. S. kuopos. nka \$31.00 aukų rev. ir liter. an (paskui, matyt, gal per-ikimą, pasiūst vien rev.; vis-monijos ne pavieniu įpaty-). Duquesne-gi kalbėjo J. P. liunas ir J. Miliauckas, de-avo Kvederitū. Nors ten ių dar visi nebuvo girdėti, (asisekė ne tik juos surast, bet r S. L. A. kp. iš 13 sanarių rt. Mat kaip gerai dirbt vi-! Kitur, kaip matyt, kurie dirbt, praleidžia laiką besi-mi už politiką ir tiep pravėp-in iką barniuose, čiagi, nors ir turim tautiečių ir socialis-abet dirbam harmonijoj ir ne-mad nesipešam, bet vieni ki-mad padedam.

o d. lapkričio buvo net dvejos kalbos: McKees Rocks'e Soci-stų ir Duquesne — tautiečių šivienijiminkų, nors ir ten mas socialistas kalbėtojas bu-

Kees Rocks kalbėjo Bagočius, Kosevičius, Marija Olyta ir mugevičius. Prisirašė 5 nau-raugai prie L. S. S. kuopos. nka \$31.00 aukų rev. ir liter. an (paskui, matyt, gal per-ikimą, pasiūst vien rev.; vis-monijos ne pavieniu įpaty-). Duquesne-gi kalbėjo J. P. liunas ir J. Miliauckas, de-avo Kvederitū. Nors ten ių dar visi nebuvo girdėti, (asisekė ne tik juos surast, bet r S. L. A. kp. iš 13 sanarių rt. Mat kaip gerai dirbt vi-! Kitur, kaip matyt, kurie dirbt, praleidžia laiką besi-mi už politiką ir tiep pravėp-in iką barniuose, čiagi, nors ir turim tautiečių ir socialis-abet dirbam harmonijoj ir ne-mad nesipešam, bet vieni ki-mad padedam.

o d. lapkričio buvo net dvejos kalbos: McKees Rocks'e Soci-stų ir Duquesne — tautiečių šivienijiminkų, nors ir ten mas socialistas kalbėtojas bu-

Kees Rocks kalbėjo Bagočius, Kosevičius, Marija Olyta ir mugevičius. Prisirašė 5 nau-raugai prie L. S. S. kuopos. nka \$31.00 aukų rev. ir liter. an (paskui, matyt, gal per-ikimą, pasiūst vien rev.; vis-monijos ne pavieniu įpaty-). Duquesne-gi kalbėjo J. P. liunas ir J. Miliauckas, de-avo Kvederitū. Nors ten ių dar visi nebuvo girdėti, (asisekė ne tik juos surast, bet r S. L. A. kp. iš 13 sanarių rt. Mat kaip gerai dirbt vi-! Kitur, kaip matyt, kurie dirbt, praleidžia laiką besi-mi už politiką ir tiep pravėp-in iką barniuose, čiagi, nors ir turim tautiečių ir socialis-abet dirbam harmonijoj ir ne-mad nesipešam, bet vieni ki-mad padedam.

o d. lapkričio buvo net dvejos kalbos: McKees Rocks'e Soci-stų ir Duquesne — tautiečių šivienijiminkų, nors ir ten mas socialistas kalbėtojas bu-

Kees Rocks kalbėjo Bagočius, Kosevičius, Marija Olyta ir mugevičius. Prisirašė 5 nau-raugai prie L. S. S. kuopos. nka \$31.00 aukų rev. ir liter. an (paskui, matyt, gal per-ikimą, pasiūst vien rev.; vis-monijos ne pavieniu įpaty-). Duquesne-gi kalbėjo J. P. liunas ir J. Miliauckas, de-avo Kvederitū. Nors ten ių dar visi nebuvo girdėti, (asisekė ne tik juos surast, bet r S. L. A. kp. iš 13 sanarių rt. Mat kaip gerai dirbt vi-! Kitur, kaip matyt, kurie dirbt, praleidžia laiką besi-mi už politiką ir tiep pravėp-in iką barniuose, čiagi, nors ir turim tautiečių ir socialis-abet dirbam harmonijoj ir ne-mad nesipešam, bet vieni ki-mad padedam.

o d. lapkričio buvo net dvejos kalbos: McKees Rocks'e Soci-stų ir Duquesne — tautiečių šivienijiminkų, nors ir ten mas socialistas kalbėtojas bu-

Kees Rocks kalbėjo Bagočius, Kosevičius, Marija Olyta ir mugevičius. Prisirašė 5 nau-raugai prie L. S. S. kuopos. nka \$31.00 aukų rev. ir liter. an (paskui, matyt, gal per-ikimą, pasiūst vien rev.; vis-monijos ne pavieniu įpaty-). Duquesne-gi kalbėjo J. P. liunas ir J. Miliauckas, de-avo Kvederitū. Nors ten ių dar visi nebuvo girdėti, (asisekė ne tik juos surast, bet r S. L. A. kp. iš 13 sanarių rt. Mat kaip gerai dirbt vi-! Kitur, kaip matyt, kurie dirbt, praleidžia laiką besi-mi už politiką ir tiep pravėp-in iką barniuose, čiagi, nors ir turim tautiečių ir socialis-abet dirbam harmonijoj ir ne-mad nesipešam, bet vieni ki-mad padedam.

o d. lapkričio buvo net dvejos kalbos: McKees Rocks'e Soci-stų ir Duquesne — tautiečių šivienijiminkų, nors ir ten mas socialistas kalbėtojas bu-

IS ORANGE, MASS.

Lietuvių yra čia pusėtinai bure-lis: yra ir mylinti skaityti. Čia atina laikraščiai: "Lietuva", "Ko-va", "Vienybė", "Keleivis" ir "Saulė".

Draugystės nėra nė jokios. Ke-či priguli į Athol, Mass. Lietuviš-ka Draugystė. Yra vertelgos, vie-as turi farmą, kiti stubas. Dirba dirbtuvėse, Machine Shop'ė ir fa-androj. Uždarbiai: už 10 valan-dų \$1.50 — \$2.00.

K. P. S.

VILNIAUS VYSKUPO ROP-PO ATSTATYMO GARSAI.

"Vienybės Lietuvinkų", num. 48 patilpo straipsnelis apie buvu-siojo Vilniaus vyskupo Roppo at-statymą. Straipsnelis tasai para-šytas, taip sakant, labai sutrauky-tai, pilnas nenuoseklumų; bet tik-slas jo visiškai aiškus — sukelti skaitytojų apmądą ant rusų valdžios dėl to svarbaus atsitikimo ir numesti nemalonų še-sėlį ant patrijotų, statančių visas pajėgas apgynimui nusikraustosios mūsų Tėvynės Lietuvos nuo pao-jingiausių šiandien mums prie-šy — lenkininkų.

Skaitydamas tas nesuomones, nenoroms atsiminai seniai užmir-štąją pasaką apie žmogų, tigri ir krokodilių. Atkartosiu čion trumpai jos turinį. Ejo paupiu žmo-gus. Stai šoka ant jo nuo uolos piktasis tigris, kurs seniai tykojo čia jo praeinant. Bet savo keliu tigris, įsistebėjęs į žmogų, visai nepatėmijo, kad čia — jau upės pakraštėje seniai prie jo paties taikytas krokodilius ir laukia tik-tai pagabios valandėlės, kada ga-lės jį praryti. Ta valandėlė tai buvo ta, kada tigris šoko ant žmo-gaus. Jau tigris būtų nutvėręs baisyais nagais ir dantimis nelai-mingą žmogelį, bet ne nepajuto, kaip pats pakliuvo į nasrus kro-kodiliui, kurs jį pagriebė ir toj valandoj sutruškinio.

Ar tas žmogelis dabar tur pyk-ti ant krokodiliaus, kad jis netei-singai ir be teismo prarijo tą, kurs šep būtų jį patį taip-pat ne-teisingai ir be teismo prarijęs?

Man rodos, kad anasai žmo-gelis, ištrūkęs iš mirties nagų, vis dėlto jaus bent mažą kibirkstėlę dėkingumo anam baisiamjam kro-kodiliui, nors tasai savo keliu būtų prarijęs jį patį, jeigu čion ne-būtų jo tykojęs tigris.

Sitame konflikte Roppo su val-džia yra didis panašumas į viršu-ję pasektosios pasakos turinį.

Tai, jei Roppas buvo "lietuvių nevidonas", kaip straipsnio auto-rius pats pripažįsta; ir jį jis ejo prieš darbininkus, — kaip sako autorius; jei jisai buvo neapken-čiamosios "valdžios tarnas ber-nas", tai, rodos, nebūtų ką čion ne-burnos ausinti, ir prikašiojant pa-trijotams kolį "lenkų edimą" ir "valdžiai meilumą".

Ogi tegul juodu abudu prasmę nuo mūsų galvos! ir Ro-pas ir ta valdžia! Džiaugkimės, kad juodu kiti kiti šnaigai, rasi-tame tarpe mums kiek lengviau atsiras! Tie visi sentimentaliskie-jie aimanavimai mūsų namie au-gintųjų politikų dėlei "neteisingi", "be teismo", "barbariško" atsta-tymo Roppo ir išgijimo to "kryži-nočiaus" iš pačios Lietuvos — stačiai yra nepermainomi. Yra seniai pripažintas politikoje gu-driausiu principas "divide et impe-ra" (sulyg to principo elgiusi su-mumis biurokratai ir aristokratai Lietuvoje), o mūsų mažutėliai politikieriai su savo "teisingąja", kaktą nor visus biurokratų ir ari-stokratų mums sudažyti. Ne, vyručiai, jūsų sentimentalizmas nederą politikoje. Jeigu jūsų šir-delės tokios minkštutės, tai rasi-nėkite serenadas ir giedokite jas po langais savo numylėtomsios, o ne kiskite nosies į tuos darbus, kurių nė mažumėle nesuprantate.

"Vilniaus Žinios", o paskui jas ir "Nedėdienio Skaitymas", pata-lpinę Roppo apologiją, parodė tik-tai savo politiską nesubrendimą, o naudos iš to nė jiems, nė Rop-pui nebus, tik tai, ką prieš Lietu-vą meškiškai pasitarnavo.

Tiek pat tevertas, ir "Vilties" straipsnis "Vyskupo Roppui iš-vaziavus".

Sitame atvejyje, vyručiai, rei-kejo patykti. Jei nemokate gud-riai kalbėti, tai bent mokėkite iš-mintingai tylėti.

Aš nepripildžiu tos minties, kad katras iš šių Roppo užtarėjų būtų norėjęs į lenkų vamzdį papusti to būtytį perdaug: tarp lietuvių tokių išgamų ir judosų dar, ro-

los, negali būti. Bet politiskosi-minties — tas tai mūsų veiko-jams labai truksta!

R. D.

NUPEIKIMAS LAIKRASČIŲ UŽ TALPINIMĄ APGAR-SINIMŲ.

Gavome laiską iš Minersville, Pa. kurs skamba šiteip:

"Mūsų laikraščius dėpa pasi-skundimai, kad žmonės neskaity-laikraščių ir mokslinių knygų. Iš dalies tas teisybė, bet ar galima žmonis kaltinti už neskaitymą? Ar mus guodotinos redakcijos yra tik-rai pasivertusios žmonių apvie-tinimui? Mūsų laikraščiai dirba vien savo būniui: jų pilnos špalto visokio menciaus stebuklingų ap-garsinimų; bile jiems už apgar-sinimus užmoka. Jie padeda išna-doti savo brolius. Jie sako: apgar-sinimai tai jų privatiškas dalykas, o kad "fekeris" išvilioja kelesde-simtis doliarų iš biedno žmogaus, tas jiems nerupi. Atsistinka žmo-gių susirgti, čia eis pas daktarą, ir jei tas nepagelbsti, tai griebiasi rudos specialistų, laikraščiuose pasigarsinusių, nuo kurių tuoj gauna, kad išgydys ir drauge pri-siūčia ir atsakymą, gyduolių už \$10.50, antrą sykį už \$9.50 ir tēp toliau per kelis mėnesius, pakol iš žmogaus viską išvilioja. Ant galo žmogus, netekęs nė sveikatos, nė pinigų, turi pats, pati ir vaikai ke-siti badą ir šaltį ir su tuščia sau-jia gryžti prie naminio daktaro. Kokia tad žmogaus širdis gali bu-ti ant laikraščio už melegingus ap-garsinimus."

Tie stebuklingi daktarai yra tai musų C.... B.... ir kiti Chica-gos mechanikai, kurie, sugriebę žmogaus adresą, siuntinėja visokius prigavimus laiskus ir vilioja pini-gus. Aš vėlyčiau redakcijoms ne-užsiimti su tokiais daktarais, ku-rie savo stebuklais priziada net iš grabo žmogų prikelti, ką ir pats Kristus nevisuomet galėjo pade-ryti, tada žmonės laikraščius skai-tys".

J. W.

Rašėjas sako: — "Mūsų laikra-ščiai pilni apgavimų apgarsinimų, užtai jų žmonės neskaity". Saky-damas — "mūsų laikraščiai", ma-tomai nurodo, buk tik tai lietuvi-šči laikraščiai apgarsinimus tal-pina, o kiti ne; bet užmiršta, ar nežino, kad angliški laikraščiai, kurie šioje šalyje užima augščiaus-į laikraštinkystės vietą, tuos pačius apgarsinimus talpina, ir abelai imant, jie daug daugiau tu-ri apgarsinimų už lietuviškusius. Juose yra apgarsinimų daugiau kaip teksto, o vienok juos žmonės daugiau skaito negu lietuviškus. Angliški laikraščiai giriasi šimtais tukstantų skaitytojų, o lietuviš-kiejie vos tik šimtais tegali pasi-nagirti. Tai pasirodo, kad ne ap-garsinimai lietuvių nuo skaitymo baido, bet kitokios priežastys.

Kas laikraščius skaito, tų diene-snė dalis netiki ir stebuklingus gy-dymus per laiskus, bet apsirge, kreipiasi prie daktaro asabiškai. I stebuklingus gydymus, ir burti-ninkų uždaus tiki tik tie, kurie nieko neskaity, arba kurie tik tai teskaito stebuklingus apgarsini-mus.

Rašėjas kaltina laikraščius už talpinimą melagingų apgarsinimų. Bet iš kur laikraščiai gali žinoti, kuris apgarsinimas yra melagin-gas, o kuris teisingas? Kaip laikraščiai nežino ar šitas Tamistos laiškas yra teisingas, ar jį rašė J. W. ar kas kitas, laikraščio iš-leistoja: nė redaktorius ne gali atvaizduoti į Minersville tirinėti, kas jį rašė ir ar teisybė parašė, tik patalpino teip kaip jis parašė, teip ir apgarsinimą, gavę ne-galime važiuoti į New Yorką, Bo-stoną ar St. Louis iširti pa-sigarsinusių ar jis yra daktaras, ar moka gydyti, ar gerai gydo ir kiek už tokį gydymą ima.

Ir nuvažiuavę negalėjome iširti, nes mums daktarai neparodys kaip gydo ir kiek už kurio ima. Turėtume patys apsigirti ir eiti pas juos gydytis, kad patirti kaip kuris gydo.

Rašėjas sako kad, mūsų laikra-ščiai nepaiso žmonių apsvietimo, jeigu jiems už apgarsinimus už-moka tai ir talpina juos.

Jeigu kiti visi laikraščiai, tal-pindami apgarsinimus už mokesk-ti nemusidėjo prieš savo skaitytojus, tai kodėl jau tik lietuviškiems laik-raščiams apgarsinimai yra nuodė-mė pasikaitomi? Galbut rašėjas sanprotauja, kad išleidimas lietu-viški laikraščiai atseina dykai, gal to būtytį perdaug: tarp lietuvių tokių išgamų ir judosų dar, ro-

lyg, tai jie gali atimesti apmoka-nus apgarsinimus ir net nuo skai-tytojų prenumeratos neimti? Ne išleidimas lietuviški laikraščių laug brangiau atseina negu ang-liški, todėl kad lietuviški neturi gerai išsilavinusių mechanikų, nes tokiems nebuvo kur išsilavinti, o algos tokios pat ką ir angliški. "Lietuvos" išleidimas kaštuoja apie \$180 sanvaitę, oper metus su-ivė \$9000.00. Tukstantai iš di-gausu nebyra nė lietuviškiems laikraščiams, juos reikia išrinkti iš apmokamų apgarsinimų ir pre-numeratos.

"Lietuvos" išleistoja.

JUNGTINGO IR SEPTINTOJO L. S.-D. P. SUVAŽIAVI-MO NUTARIMAI.

(Pabaiga).

Partijos suvažiavimas.

11. Centro Komitetas sušaukia Partijos Suvažiavimą vieną kartą kas met, tačiau 3/4 (dviem iš trijų dalių) miestų ir apskričių komitetų pareikalavus, gali but sušauktas nepaprastasis Partijos suvažiavimas.

12. Partijos suvažiavimas yra tiesuot, jeigu jame dalyvauja dvi iš trijų dalių (3/4) visų, turinčių but ir suvažiavimą Partijos išrinktais, delegatų.

13. Centro Komitetas siūnia į suvažiavimą du atstovų, Partijos centralinių laikraščių Redakcija — vieną; miestai ir apskritys — po vieną atstovą nuo kiekvieno 100 Partijos narių.

Prierašas 1.

Ypatingose atsitikimuose Centro Komitetas turi tiesą minėtąją normą (vienas nuo 100) sumažinti lig vienas nuo 75.

Prierašas 2.

Svečiai, užprašyti į suvažiavimą Centro Komiteto, naudojami jame patariamuoju balsu.

14. Kokiuo būdu atlikti delegatų rinkimą, apie tai sprendžia miesto ir apskričio Komitetas. Vienas ir kitas patvirtina išrinktuosius. Nepatvirtintieji gali skųstis Centro Komitetui.

15. Delegatai važiuoja į suvažiavimą išrinkusių juos organi-zacijų pinigais.

16. Apie Partijos suvažiavimą ir jo dienos tvarką (apie tai, kas bus suvažiavime svarstoma) vi-rsimos Partijos organizacijos turi but pranešta ne vėliau, kaip prieš du mėnesius.

17. Suvažiavimas renka Centro Komitetą.

Centro Komitetas ir Partijos kon-ferencija.

18. Centro komitetas susideda iš 5 narių; visiems 5-iems renka-mi kandidatai.

19. Laikydamos Partijos suva-žiavimų ir kenferenciją, Centro Komitetas:

- a) vadovauja politiskam, agi-tacijos ir organizacijos Partijos darbe;
- b) atstovauja Partiją jos san-tikiuose su kitomis partijomis;
- c) tvarkina ir skirsto Partijos išlaidas ir Partijos darbininkus. Išlaidas skirstant laikosi suvažiavimo nusta-tytųjų normų;
- d) leidžia Partijos raštus;
- e) duoda atskiroms Partijos organizacijoms nurodymus ir įsakymus;
- f) prižiūri darbą visų Partijos įstaigų;
- g) vadovauja organizuojant ant apsigyvenimo vietos ir užtvirtina svarbesniusios tame dalyke sumanymus;
- h) veda ir eikvoja Partijos kasą;
- i) sutaiso ir vikina bendruo-sius tame dalyke sumany-mus;
- k) išriša visokius nesuiprati-mus, kilusius tarp Partijos organizacijų.

20. Centro Komiteto nutarimai, jie tik jie laikosi C. K-to kompe-tencijos ribų, yra visoms Partijos organizacijoms ir atskiroms jos nariams priverstinai. C. K-to nu-tarimus atmainyt tegali Partijos suvažiavimas ar konferencija.

21. Nutarti svarbesnius Partijos taktikos, agitacijos ir organizaci-jos klausimus, išaiskinti obojoja-mas programos vietas ir paskirsty-ti Partijos jėgas, Centro Komitetas sušaukia konferenciją. Konferen-cija susideda iš Centro K-to, ben-drosios Partijos laikraščių Redakcijos atstovo, iš miestų ir apskričių Komitetų delegatų. Kon-ferencija esti šaukiama reikalui atsiradus. Sumanymą Konferen-ciją sušaukti gali paduoti kiekviena

organizacija. C. K-tas privalo su-shaukti konferenciją, jeigu to rei-kaulauja didesnioji visų organizaci-jų dalis.

Prierašas.

Partijos organizacijos turi but pranešta apie šaukiamąją konfe-renciją bent 2 savaitėm prieš.

Miesto organizacija.

22. Miesto organizacijos pama-tu yra fabriko arba amato Parti-jos kuopa.

23. Darbą kuopoj veda kuopos Centras, renkamas bendrajam kuopos susirinkime ir susidedas kuop-mažiausia iš trijų žmonių.

24. Kuopos siūnia savo delega-tus, demokratiškai renkamus į Ra-jono Konferenciją.

25. Rajono Konferencija suside-da iš kuopų delegato ir rajono kom-itetu.

26. Rajono Konferenciją sušau-kia arba rajono Komitetas, arba rajono organizacijos, sušaukimo pareikalavus pusei jų narių.

27. Rajono Konferencija svarsto taktikos ir organizacijos klaus-i-mus, kiek jie rajoną liečia.

28. Rajono Konferencija renka pusei metų rajono Komitetą ir jam kandidatus.

Prierašas.

Prie rajono Komiteto pridera miesto Komiteto delegatas.

29. Apie rajono darbą Komitetas taria su žinia miesto Komiteto.

30. Rajono Komitetas veda Partijos darbą savo rajone, vietiniuose reikaluose jis yra pilnai savirankis.

31. Miesto Konferencija suside-da iš delegatų kuopų Centry renkamų, miesto Komiteto ir C. K-to atstovo.

32. Miesto Konferencija šaukia-ma kas du mėnesius.

33. Miesto Konferencija renka miesto Komitetą ir kandidatus jam.

34. Miesto Konferencija taria taktikos ir organizacijos klaus-i-mus, kiek jie miestą liečia.

35. Miesto Komitetas veda Partijos darbą mieste. Vietiniuose reikaluose miesto Komitetas yra pilnai savirankis.

36. Prie miesto Komiteto pridera C. K-to atstovas.

37. Miesto organizacijos ir i-staigos (rajonų Komitetai ir kon-ferencijos) dalyvauja vresniųjų į-staigų atstovai, skiriami miesto Komiteto.

38. Miesto Komitetas skiria į C. K-to kasą 25% savo įeigų.

39. Žemesnės Partijos įstaigos duoda savo darbų apyskaitą ang-tesnėms.

40. Vietinės organizacijos pri-valo taikintis prie Centro Kom-iteto nurodymų visuose atsitikimu-se, kuriuose joms prisieina susidur-ti su svetimomis organizacijomis.

41. Renkant į visas Partijos į-staigas mažuma turi tiesą rinkti savo atstovą nuo kitų atsisakyus, jei tik jos skaičius yra ne mažes-nis paskirtos normos.

42. Partijos darbo vedėjai, at-siūsti į vietinę organizaciją C. K., naudojami komitetuose sprendžia-muoju balsu.

Kaimo organizacija.

43. Kaimo organizacijos pama-tu yra dvaro arba kaimo kuopa.

44. Kuopai sutverti reikalinga bent 3 žmonės.

45. Kelios panašios kuopos tve-ria Rajono organizaciją.

46. Darbą Rajone veda rajono Komitetas, renkamas pusei metų kuopų atstovų ir susidedas kuop-mažiausia iš 3 žmonių.

47. Rajono Komitetas siūnia savo delegatus į apskričio Konfe-renciją proporcionaliai Rajone suorganizuotų skaičių.

Prierašas 1.

Kur kaimo apskritys yra sujung-tas su miestu, abiųjų konferencijos esti bendros; kur apskritys su miestu nesusisiečia, jo konferen-cijos šaukiamos atskirai.

Prierašas 2.

Miesto Komitetas yra lygus ap-skričio Komitetui.

48. Apskričio konferencija pri-valo rinkties kas trečias mėnuo.

Prierašas.

Visa kita kaimo organizacijos yra taip-pat sutaisyta, kaip ir mie-sto.

Žydų Komitetas.

(Komitetas vesti darbui tarp žydų darbininkų).

49. Bendrasis darbas tarp žydų darbininkų vadovavimas priguli nu-centro ir vietiniųjų Komitetų sušaukti gali paduoti kiekviena

50. Darbas tarp žydų darbinin-čių, vedamas žydų kalba, taikina-nas prie žydų proletarijato ypaty-bių, nesiorganizuodamas skiriumi nuo Partijos, yra kaip dalis ben-drojo Partijos įstaigų įsakymų ir Partijos suvažiavimo nutarimų.

Prierašas.

Draugai-žydai renka į Partijos suvažiavimą savo atstovus bendro-mis statuto paskirtomis normomis.

51. Darbą tarp žydų darbininkų veda Žydų Komitetas.

Prierašas.

52. Žydų Komiteto tiesos:

- a) leidžia Partijos raštus žydų kalba ir paskirsto darbą tarp agitatorių (žydų).
- b) sušaukia darbo apsvasty-mui žydiškųjų organizacijų atstovų konferencijas;
- c) Žydų Komitetas klauso Centro Komiteto nurodymų, o judviejų susiršimui C. K-to atstovas dalyvauja Žy-dų Komiteto darbuose.

53. Kaip įstaiga pildimui vietinio Komiteto nutarimų sulgy darbo tarp žydų darbininkų renkama centralinė žydų Sueiga.

54. Centraline Sueiga priklauso vietiniam Komitetui.

Prierašas.

Geistiniai, idant žydų ir krikščio-nių Sueigos jungtus kur tik gali-ma tarp savęs didesniau žydų ir krikščionių darbininkų susiršimui.

Centralinių Partijos organų Redakcija.

|| Peterburgo teismas nusprendė 167 pirmosios dūmos atstovus trims mėnesiams kalinėti. Nusprendė anči apeliuoti į senatą.

|| Uždengimui išdo nepriteklia, Vokietijos randas rengiasi įvesti monopolijų degtinės pardavinėjimo, kaip tai yra Maskolijoje.

|| Ir dabartinės socialistiškuosius dūmos atstovus caro valdžia bando po sudu statyti už jų besistengimus išversti caro valdžią. Peterburge suarėštavo 18 ypatų. Juos apkaltina už sukaltį ant caro motinos gyvasties.

|| Garsus Anglijos imperijalistų vadovas Chamberlain pavojingai apsirgo.

|| Ant Kaukazo, Erivaniaus gubernijoje, apsirėiskė badas.

|| Samaroj likosi užmuštas žandarų pulkininkas Bobrov.

VIETINĖS ŽINIOS.

— Pereitą savaitę Chicagaj pasi-mirė vienas iš čia, bent reklamoms pasigarsinęs, chirurgas, Dr. Senn. Tarp daktarų jis vienok gero vardo neturėjo, bet žmonės jam tikėjo, nors už pagalbą ėmė brangiau negu už jį daug geresni daktarai. Pas žmonis mat tas turi geresni vardą, kas garsiau savę moka girti.

— Percitos nedėlios vakarą, So. Side. Turner Hallej, ant State str. Chicagos S. L. A. kuopa parengė balių ir teatrą. Lošta buvo komedija p. a. "Dėdė atvažiavo". Perstatymas pasisekė gerai. Žmonių prisirinko diktas būrelis.

— Pereitos nedėlios dieną policijos stacija ant Maxwell str. gavo telefonu žinią, jog namuose pn. 173 W. Polk str. nusišpė žmogus. Nusišpėti į minėtus namus detektyvai, rado ten kuną vyriškio apie 40 metų su peršauta galva. Kišeniuje jo rado \$23.50 gatavų pinigų ir banko kvitą ant \$100 ant vardo italijono Antonio Bacutto. Rankose negyvelio buvo neužprovytas, surudijęs ir neišautas revolveris. Matyt užmušėjas tyčia jam į rankas įbruko seną revolverį.

— Salūne pn. 170 Larrabee st., 18 metų salūninko Telsero sunus persėvė 23 metų darbininką Fredriką Barney. Nesutikimai tarp abiejų vaikinių traukėsi jau nuo seniai. Persautąjį nugalėtojo ligonbutį, bet daktarai neturi vilijos jį išgydyti. Sėvėjas tapo vėliau ant gatvės detektyvų suimtas.

— Pereitos nedėlios dieną, prieš prasidėjimą perstatymo, Sid Easons teatre, nuo parvirtusio kerosininio pečiuoko garderobose užgimė gaisras, kuris gana greitai platino-si, bet ugnagesiams pasisekė ugnį suvaldyti.

— Pereitos nedėlios dieną, ties 26 str. likosi viršutinio gelžkelio trukio pervaziuto ir užmestas ant vietos sekretorius Standard Car Truck Co., Lyman W. Barker.

— Mylėtojai gerų giesmių pereitos nedėlios dieną atsiviekinė su italiskos operos trupa, kuri davinėjo perstatymus International teatre, ant Wabash ave. Nors opera buvo pigi ir gera, bet pasisekimo ne turėjo.

Redakcijos atsakymai.

Kregėdei. Tai vis privatiški reikalai, o tokiais laikraščiai neužsiima. Su skundu privatiškuose reikaluose reikia kreiptiesi į teis-mą, bet ne į laikraštį, nes laikraštis tokiuose reikaluose negali pagal-bėti.

Streber. Raštas ilgas, bet negalima suprasti, kas jame norima iš-aikšinti: užgriebta daug reikalų, bet nė vienas ne išaiškintas.

Gadynė šlėktos viešpatavimo Lietuvoje

(1569—1795m.)

Parašė Jonas Šliupas, M. D.

carui Theodorui, caru aprinktą Batorį, Lenkai išrinksią Theodorą į karalius, jeigu ans pergyvens Batorį. Maskoliai nesutiko ant to, nė-gi ketino gražinti kokią nors skrytį Lenkijai, bet atbulai reikalavo Kyjevos su valsciais ir priemiesčiais. Alaburdos pasiuntinystė nenusisekė. Batory rengėsi į naują karę. Su pagelba Possevinio jis prisikalbino popiežių Sikstą V, kurs tikėdamasi suvienysiąs rytinę su vakarine bažnyčia, nors šykštus buvo, davė Batoriui kare 250,000 skudi. Bet laike tų užmanymų ir sąkalbų pats Batory pasimirė.

Pirmasai, kas pasirupino parkviesti jezuitus į Lenkiją, buvo Varmijos vyskupas (vakarinuose arba karališkuose Prusuose) kardinolas Hozijus *), stingrus kariautojas tarp Lenkų prieš reformaciją. Jezuitai tuomet mokėjo patraukti jaunuomenę prie katalikų bažnyčios, ir todėl jezuitų mokyklos ir kolegijos patėmytinai greitai platinosi. 1564 m. kardinolas Hozijus, su pagelba popiežiaus nuncijsaus Kommen-doni, apgyvendino 11 jezuitų savo vyskupystėje, Brauns-berge, ir tie jau 1569 m. įsteigė kolegiją su 5 klisomis. Iš pradžių jie su dideliu vargu tegavo keletą mokintinių, bet paskui, per dosnumą vyskupų ir šiaip žmonių, turtams jų augant ir šiaip jezuitams apskirai veikiant, dalykas gerai sekėsi: netik katalikai, bet ir protestonai — gyventojai Varmijos ir Prusų — ėmė jiems davinėti savus vaikus, per ką, žinoma, su didesne pasekme vyko teipgi kova prieš reformaciją. Pirmu rektoriumi kolegijos, užtvirtintos popiežiaus Pijaus V 1571 metuose, buvo Jonas Jakobi Astensis. Varmijos diecezijos seminarija tapo prie kolegijos įrengta ir apdovanota. Tą seminariją vėliaus, 1579 m., paplatino popiežius Gregoras XIII, suteikdamas didesnius jėmus ir fundusą keletai unijotų, einančių į kunigus. Tiemsienis jezuitai pastatydino trobės, vadinamą popiežišku alumnatu. Nepasikakindamas Lenkija, Hozijus pasirupino ir Lietuva; ir jis ėmė susirašinėti su Vilniaus katalikų vyskupu Valerijonu Prataševičiumi bei su vaitu Augustinu Milezijumi Rotundu, ir ragino taipgi parsikviesti jezuitus. Prataševičiui patarmė patiko, ypačiai bijant įsteigimo kalvyniskos mokyklos Vilniuje Gostauto namuose, ką zadėjo Blandrata padaryti; vyskupas tad jezuitams nupirko namą nuo sukcesorių archidijakono Jasiensio priešais savąjį rūmą; užlaikymui-gi jų paskyrė dalį savų jėminių, o mokyklai dovanoto keletą savų kaimų.

Vilniaus protestonams, po vada vaivados ir Vilniaus kanclerio Nikolajaus Radivilo Rudžio, nebuvo po širdžia tasai parkvietimas ir jie ketinę buvo net su prievarta pasipriešinti apsigyvenimui čion jezuitų. Todėl kada rugsėjūje 1569 m. nuo Hozijaus atkako pirmoji jų partija iš 5 vyrų, Prataševičius pasiuntė jiems pasitikti savą karietą. Po to kaip sūtemo ir apmaudinga žmonių kruva išsiskirstė, jezuitai nepatėmyti įvažiavo į miestą vyskupo karietose, raitelių palydimi. Potam ėmė atkakti pavienius ir kiti jezuitai, taip, jog 1570 m. jų buvo jau 26. Dėlei jų mandagumo ir nudoato nusiminimo, žmonių nirtimas iš lengvo aptuko, ir niekas netramdė po valę prirengti dirvą jų tolesniam veikimui. Jau 1570 m. Vilniuje tapo atidaryta jezuitų kolle-gija ir prie jos gimnazija *). Rektoriumi tos įstaigos bu-vo Stanislasas Varšavickis, gimimu Mozuras, įgyjęs apšvietimą užrubežių universitetuose, seniaus buvęs karaliaus raštinku ir pasiutiniu prie įvairių dvarų, o dabar pastojęs uolui sąnariu jezuitų zokono. Savą Vilniškę gimnaziją jezuitai padalino taip-gi į 5 klisas (infima, gramatika, syn-taksis, poetika ir retorika). Mokintiniai, ateinantieji į gimnaziją, turėjo jau mokėti skaityti, rašyti ir skaitliuoti, ką išmoki turėjo ar namie nuo privatiškų bakalaurų, ar pa-rapijinėje bei zokoninkų mokyklose. Vyriausiu dalyku moks-lo buvo lotyniškoji kalba; turbut viduramžių gramatikos Do-nato knyga ir ištraukos iš Prisciano buvo rankvėdziais pra-džioje mokyklos, nes gramatika Alvaros vos pirmu sykiu teisėjo 1474 m. Dilingene. Visatinai trys žemesnės klis-sos vadinosi gramatikomis, nes ten mokino lotynų bei graikų kalbas; o dvi augštesnias klisas vadino — humaniora. Žinome vardus dviejų mokytojų: magystru retorikos buvo Jonas Hay iš Skotijos, o gramati-ką mokino Lenkas Lukošius Krassovskis. Turėjo ten buti ir Hostovin, Čechas (Hostauski). Mokytas lingvistas, Ta-mas Zdelaritz, mokė filozofiją kolegijoje. Ant reikalų šalies, naminio ir viešo gyvenimo, tie mokytojai neatreipė jokios atydos. — Įsteigiant jezuitų kolegiją Vilniuje, turėjo buti prie jos įsteigta, pagal mintį Tridentyniskio synodo, taip-gi seminarija svietiškiems kunigams, kuriam niuriui, juk vyskupas Valerijonas pavedė kolegijai savo šešiatą kaimų. Bet tatau, rodos, neįvyko, iki per rupestį vyskupo Jur-gio Radivilio 1582 m. tapo įgyta nuo Stepono Batorio pri-villegija įsteigti tą seminariją, tuomet karalius Steponas do-vanojo akmeninį namą Šlėpliskę Vilniaus seminarijai. Se-minarija tapo atidaryta, tur-but, 1584 m. —

Tačiaus iš pradžių ir gymnazijon jie su vargu tega-vo mokintinius: katalikai ir protestonai turėjo savas moky-klas, o pravoslavai nedavė jiems savų vaikų, bijodami, kad juos sukaltint bėdina. Bet vyskupui prikalbinėjant ir jezuitams pritraukiant bėdina jaunuomenę, kurią jie mokino be užmo-kesties, jų mokykla ėmė prisipildyti; o potam, matant didelį sekimąsi mokintinių, ypačiai lotynų kalboje, tėvai visokių tikėjimų ėmė su paslanka čion siuntinėti savus vaikus.

Tuomi pačiu laiku jezuitai ėmė ir kitokiu budu veik-ti prieš kitvierius: kėlė viešus theologiskus disputus. Kada kalvyniški šaliniai nuo tokių disputų, guvęs jezuitai ant rin-kos prieš bažnyčią rengė ginčus tarp katalikų iš vienos pu-sės, o liuteronų, kalvyniškių, ir sveinijonų iš kitos; žinoma, rolė šitųjų lošė ypatos, išrinktos iš tarpo pačių jezuitų. Su-prantamas daiktas, pergale tuose ginčuose visados pasilik-davo katalikų pusei. Be to viso, iš palengvo jezuitai ėmė naudotiesi ir kitais įrankiais kovoje prieš priešgynas. Vy-skupui pritariant, jie, nežiurint į nenorą jos klebono Petro Roigiaus, mokinto Ispano, kurs mirė 1571 m., užėmė bažny-

*) Hozijus, sunus Ulrikio Hozijaus, Vilniaus "go-rodničiaus", gimė Vilniuje 1540 m.

*) Bene bus tai pirmoji Lietuvoje gymnazija buvusi? Michalonis, rašesis prie Zygmanto Augusto, "De moribus Partarorum et Lituanorum" sako aiškiai: "Gymnasiis lite-ariis, dolendum, caremus".

čią sv. Jono, gražiai ją atnaujino, papuošė abrozais ir kry-žiais, įtaisė gerus vargonus ir giesmininkų chorą, ir ėmė lai-kyti dievnamystę su nematytu iktamlaik iškilmingumu ir gražumu, kuomi privilegio prie savęs kruvas maldininkų. Toje bažnyčioje sakomi buvo iškalbus pamokslai, kurie taip-gi vilijo daugelį klausytojų. Pats rektorius Varšavickis buvo oratorius su talentu. Dar didesnę čion pasekmę turėjo nuo 1573 m. garsus pamokslininkas Skarga *), pirma Lvovo kanauninkas, o dabar taip-gi uolus sąnarys Jėzaus zokono. Tasai Skarga, leidus popiežiui ir karaliui, įsteigė Vilniuje prie bažnyčios sv. Jono "broliją dievo kuno"; į brostvinin-kus įsirašė kardinolas Hozijus ir vyskupas Prataševičius, o taip-gi Vilniaus vaitas, burmistras ir kitos įtekmingos ypatos, dvasiškos ir svietiškos. Brostvininkai nesigailėjo įmokėti dideles sumas į kassą, ir dalyvaudami religiškuose įmoniuose, dar labiaus padidino žibėjį ir iškilmingumą baž-nytinių įmonių. Reikia jezuitams pripažinti kas tiesa: nusisekimui savos prieglaudos, jie nesigailėjo nė triuso, ne savo gyvasties. Kada Lietuvoje 1571 m. viešpatavo bai-sus marai, gelbėdamas savę, iš Vilniaus išvažiavo pats vy-skupas su savo kapitula ir beveik visi kunigai. Tik Varša-vickis su dviem jezuitais kunigais ir devyniais koadjuto-riais pasiliko ant vietos; toliaus atlikinėjo bažnytines apei-gas, lankė ir prižiurinėjo ligonius mieste ir jo apielinkėje, klausė išpažinties mirštancius. Nekurie iš jų priegtam patys užsikrėtė ir pasimirė. Tokiais darbais išsižadėjimo savę jie sužadino tarp vietinių gyventojų didelį prie savęs prielankumą.

Tačiaus vyriausios jų pastangos nesikreipė prie pra-stųjų žmonių, bet prie kiltų ir turtingų šeimynų, kurias jie rupinosi ar sugrąžinti ar atversti į katalikystę. Tos pa-stangos veikiai ir žymiu budu nusisekė.

Vilniuje gyveno Ulrikis Hozijus, tikras brolis kar-dinolo — Varmijos vyskupo Stanislavo Hozijaus. Nežiur-int į visas pastangas brolio kardinolo, tasai kiltas, turtin-gas žmogus pasiliko uolui kalvyniškių; tačiaus jis neatsto-vėjo prieš privedžiojimus Skargos, ir perėjo į katalikystę. Vienu laiku su juomi, dar vienas uolus kalvynistas, iš tarpo kilčiausių lietuviškų didikų, Jonas Jeronimas Chodkevičius, Zemaityjos starosta, per pastangas Varšavickio tapo atver-stas į katalikystę su savu sunumi Jonu Karoliu, vėliaus didžiu liet. hetmonu. Potam įvyko ir kiti svarbūs atverti-mai. Labiausiai-gi įdomiu pasisekimu jezuitų buvo atverti-mas į sterbles katalikystės sunų to paties Nikolajaus Ra-divilo Juodžio, kurs buvo vyriausiu kariautoju ir palaiky-toju kalvinizmo Lietuvoje ir Rusijoje. Po jo buvo likę ketvertas jaunų sunų. Vyresnysis iš jų Nikolajus Christo-phoras, pramintas Siratėlė, turėjo tikait 16 metų, tėvui mirštant. (Tą pramintį jis gavo, budamas kudiuku, nuo karaliaus Zygmanto Augusto, kurs sykį užtiko jį vieną, pamestą auklės ir verkiantį). Jezuitai pasistengė į savus tinklus įpaimioti nepatyrusį jaunikaitį; pasakoją, kad jie nepasidrovėjo net aiskaus apgaulio pavidale netikros gro-matos, buk tai parašytos tėvo Christophoro prieš mirimą, kurioje ans istaria savo abejonių apie teisybę protestoniško tikėjimo. Paraginimai Skargos galutinai patraukė jau-nikaitį. Neįveikdamas prašymų savo dėdės Nikolajaus Ru-džio, Siratėlė metė kalvinizmą ir iškilmingai priėmė katali-kystę (1575 m.). Paskui jį pasekė ir jaunesnieji broliai: Jurgis, Albertas ir Stanislasas, iš jų Jurgis įstojo į kunig-us ir tapo įpėdiniu Valerijono Prataševičiaus (mirusio 31 d. gruodžio, 1579 m.), ant katedros Vilniaus vyskupys-tės; vėliaus popiežius Gregoras XIII paklė jį į urėdą kar-dinolo; mirė vyskupu Krokavos 1600 m. Broliai dabar at-sizymėjo ypatinga uolybe labai katalikystės. Tą uolybę jie pastumėjo taip toli, kad Nikolajus Siratėlė supirko egzem-plierius protestoniskos biblijos, išleistos jo tėvo, o jo brolis vyskupas liepė budelio ranka viešai deginti juos drauge su kitomis kitatikų knygomis. Mat, katalikų klėrui, jau į Lenkus išvirtusiam ar besiverčiančiam, piktą, kam tarp Lietuvių, labiausiai atstojusiųjų nuo katalikystės, ėmė platin-tiesi net lietuviškieji raštai! Stanislasas Radivilas (+1599 m.) išvijo iš Olykos kalvyniskus kunigus ir bažnyčią atidavė katalikams; tą patį padarė su kitomis kal-vyniškių bažnyčiomis ir graikiskomis cerkvėmis plačiuose savo lobiuose, o Lukiškius pa-Vilniuje, kur buvo pirmas su-rinkimas kalvyniškių Lietuvoje, dovanoto Vilniaus jezui-tams. Tie patys sunus Nikolajaus Radivilo Juodžio atėmė nuo kalvyniškių tėviską spaustuvęBrasčiuose. Taip tad ši-tųjų netikėtas darbstumas paralizavo pastangas kalvyniskos linijos Radivilų Dubinkoje ir Biržiuose, kurių galva buvo Nikolajus Radivilas Rudis, did. liet. hetmanas, užsidedęs katalikams.

Paveizda ir paraginimas iš pusės tokios šeimynos, kaip Radivilai, kurie turėjo milžiniškų dvarus ir daugybę klientų, sužadino daugelį pamėgdžiotųjų ir visatinai turė-jo didelę įtekę ant tolesnių pasisekimų katalikystės kovoje su reformacija. Jezuitai, iki šiam laikui taip mandagus ir nusižeminanti, dabar, pajutę savo spēką, ėmė veikti atvirai ir uršiai. Skaitlius jų mokyklų ir mokintinių greitai augo. Dar prie gyvos galvos Zygmanto Augusto jezuitai įsidruti-no Lenkijoje ir Lietuvoje. O laike dvejetas bekaralių ir trumpo viešpatavimo Heinrichio Valois jie įjymiai savo mie-rinus naudojosi iš to, kad atyda Nikolajaus Radivilo Ru-džio ir kitų vadovų reformacijos tapo atitraukta šalin per kovą politiskųjų partijų. O kada karaliumi pastojų Stepo-nas Batory, jezuitai sugėbėjo šitą, iki šiam laikui atlašų baž-nytiniuose klausimuose, žmogų paversti į savo uolų globėją. Jie patraukė jį ant savo pusės ypatingai tuomi, kad ėmė pa-mokslininkauti prieš nelabumus polytiškos valnybės ir nau-

*) Petras Skarga Pavėskis gimė 1532 m. palei Varšavą, Krokavoje 1554 m. įgyjo akademiską laipsnį ir Varšavoje buvo perdėtinis gymnazijos, potam mokė vaikus Tėčynskio, Krokavos kašteliono. 1564 m. Skarga pastojų ku-nigu ir rįžosi kariauti prieš kitatikius; idant prie to darbo geriaus prisirengti, 1568 m. jis traukė į Romą, ir per 2 me-tu buvo novicijate jezuitų zokono. 1571 m. Skarga sugri-žo į Lenkiją. Vyriausiu lauku jo darbų buvo Lietuva ir Vidžemė: Vilniuje savo pamoksluos jis leido perkunimis ant eretikų, ir Nikolajų Siratėlė, Jurgį, Vaitiekų ir Stanis-lavą Radivilus, sunus Nikolajaus Juodžio, galvas lietuviškų kalvyniškių, atvertė į katalikystę, tokiu darbu skaudžiai įgrobdamas kitatikius. Iki 1578 m. valdė kolegiją Vil-niaus. Batory paėmęs Polocką, 1580 m. įsteigė ten jezuitų kolegiją, ir Skarga tapo ten rektoriumi, potam veikiai ir rektoriumi Rygos kolegijos. 1584-1588 m. buvo perdėti-niu "namo" prie sv. Barboros, kur įsteigė "broliją miela-sirdystės" ir "Pamaldingumo banką (Mons pietatis)"; tie dvi įrėdini bene tik ir šiadien tebegyvuoja. 1588 m. Skar-ga tapo karališku pamokslininku, ir pasiliko juomi per 24 metus. Jis pludo ir dergė konfederaciją dissidentų, dar 1583 m. susitvėrusią Varšavoje, daug prisidėjo prie su-jungimo rytinės bažnyčios su Nomiškąja unijoje Brasčių. 1611 m. apledo karališką dvarą, apsiuvo Sandomieriuje, potam Krokavoje, kur ir numirė 1612 m.

don drutos monarchiškos valdžios; o sudrutinimui vi-tystės rodė karaliui neatbutinumą paplatinti vieną kata-kąj tikėjimą. Kiek sykių karalius neatlankė jų mok-Vilniuje, visados užtėmė, kad mokintiniams įkalin buvo pagrindos monarchizmo, tvarkos ir naikinimo d-anarchijos. Nesykį jezuitų mokintiniai prieš jį šnė-de potestate et dignitate regia! Batory, prašant vys-Prataševičiui ir jo koadjutoriui Jurgiui Radivilui, Vilniaus jezuitų kolegiją į laipsnį akademijos, beje teikė tiesą išleisti (promovere) bakalaurus ir magi-dailų (artium), licenciatus ir daktarus theologijos, phi-phijos ir kitų mokslų; rods jurisprudenciją bei med-Batory neleido išguldinėti Vilniaus akademijoje, bet sulygino ją tiesose ir privilegijose su Krokavos akade-(1578 m.), paskirdamas jos kancleriui kožnalaikinį niaus vyskupą, o apgyneju — vyskupą Zemačių. tuvos kancleris Nikolajus Radivilas Rudis atsakė pri-sti pečiavė prie gromatos apie tą iškelimą kolegijos į tesnį laipsnį ir apie jos privilegijas; lietuviški senat apskelbė ją esant įgrobimu savų laisvių. Bet karalius grasinimais priverė pakancelerį Eustachą Valavčių pris-ti savąjį pečiavė.

Prašant Prataševičiui, akademią patvirtino p-zius Gregoras XIII bulle 1579 m. lapkrityje ir leidd mokinti theologiją ir filozofiją, davinėti akademi laipsnius, sulygindamas ją tiesose ir laisvėse, su visomis mijomis Europoje, įgaliodamas generolą zokono jez-suteikti jai statusus ir įrėdymą, ir uždraudė perdėtinai kitokių mokyklų, miestų ir dvasišų korporacijų prieš-si akademijos dalykuose, pavelytuose jiems šitoj bullej.

1585 m. Steponas Batory patvirtino erekciją ak-mijos, padarytą Prataševičiaus 1578 m. Tai erekcijai kolegijai jezuitų Prataševičius dovanoto šitus turtu lobius: murytus namus Vilniuje, pertaisytus kolle-drauge su pleciumi ir trobesiais, pirktais nuo sukcesori-sienskio; taip-gi namą pirktą nuo vyskupo pavaldini Strzalkovskio ir jo pacios Magdalenos; taip-gi du n-pirktu nuo Motiejaus iš Kleparz'o (Krokavoje) ir k-ten skalbėjos Katrės, taip-gi daržą antrapus Nerio pri-pylį gulintį. Taip-gi atidavė jai dvarus, vyskupui prig-čius, Medininkus su kaimais Kamienny Loch, Beniai Maskaučiai, Pirčiunai, Kamanaučiai, su Rykantų a-kainą to paties vardo; Sirvintos dvarą pirktą nuo Ni-liaus Radivilo, Vilniaus vaivados; Dvariškių (Dworzy dvarą, pirktą nuo Nikolajaus Kristupo Radivilo (S-lės), priedvarinio liet. maršalko; Zmuidkių dvarą, p- nuo Radivilų, iš dalies už savo pinigų, iš dalies lė-padarytą Vilniškiems jezuitams šlėktos Tiskauskio. B-viso, Prataševičius davė jiems dvi altarijį su prigulin-prie jų kaimais, baudžiaminkais ir jėnimais parapijos-nyčioje karališkame mieste Meišogaloje, po vardu Rad-kė ir Bagdoniskė, ir laisvą malimą vyskupo malnuose-niujie ir Verkiuose, vyskupo dvare į mylią nuo Vilniaus-stu. Toliaus ir kiti užrašė jezuitų kolegijai Vilniuje-tus ir lobius. Ir taip, Stasys Radivilas, vienas iš sunų-kalojaus Juodžio, Vilniaus vaivados, 1593 m. dovanoto-kiškę pas Vilnių, "vietą rekreacijai ir konvalescencijai-kono"; Jonas Velička, Asmenės pastalininkas, dovan-1598 m. "uročyskę", vardu Sausupiai.

Vladislavas IV, privilegija 11 d. spalį 1600 pridėjo du skirsnii, beje civiliskų tiesų ir medicinos-niaus akademią tapo įrengta su visu ant paveizdos tie-medicinos. Vilniaus akademią tapo įrengta su visu-paveizdos dylingskės, esancios rankose jezuitų. Iš pra-ji tikait iš dviejų skirsnii susijė, beje artium ir tē-jos. Išguldinėjo ten nuo pacios pradžios: poėziją, rē-philozofiją *), etiką, logiką, scholastiską ir moralish-ologiją, polemiką, šventą raštą; kalbas: hebrajišką, g-ką, lotyniską (turbut privatiškai mokino dar prancū-anglišką, italiską ir vokišką), taip-gi matematiką ir-ką. Sale P. Skargos, kurs po Jokubui Vuikai iš Vag-tapo rektoriumi akademijos, ten mokino Emanuelis de-scholastiską theologiją, hispanas Antanas Arrias, a-Raulas Arthuras Fautney, Stanislasas Grodzickis iš-naniaus, anglas Jokubas Bosgrave ir Ričardas Single.

Kada Polockas tapo paimtas, karalius, prašant-gai, įsteigė ten (1580 m.) jezuitų akademią, kurios-riumi tapo pastatytas tas pats Skarga; užlaikymui šito-legijos karalius paskyrė daugelį miesto dvarų, prigul-išardytoms pravoslavų cerkvėms, ir keletą buvusių b-jos valdomų žemių, atimtų nuo visokių apturėtojų. n- nimui jezuitų į Polocką karštai priešinosi tenykštis va-ispazintojas helvėtiškos bažnyčios, Nikolajus Manvyda-rogostaiskis, ir jis nesiliovė priešgyniavęs, iki 1597 m-mirė. Bet Batory ir jo numylėtinis lenkiškas kancler-demijomis Europoje, įgaliodamas generolą zokono-tarp pravoslaviskų gyventojų, nēša žinojo, kad tik-gelba sukatalikinimo ir sulenkino augštesniųjų sl-tų gyventojų tebus galima pridurtinti prie respublik-dymą skryčių vakarinės Rusijos.

1582 m. Stepas Batory, su Jonu Zamoiskiu, jos hetmanu, pasibaigus karei su Maskva, traukė-duoti naują organizaciją Vidžemiiui. Radės visas b-bažnyčias (išskyrus bažnyčią Marijos Magdalenos-gų klostiorių) rankose protestantų, karalius reikala-magistrato atgrąžinti katalikams bažnyčią sv. Bažnyčias sv. Jokubo ir Marijos Magdalenos bei-klostiorių karalius pavedė jezuitams, drauge atkakt-beje Petriui Skargai ir Martynui Laternai. Žemai-skupas Mikolas Giedraitis 1582 m. pašventino ba-kur jezuitai sakė pamokslus lenkiškai ir vokiškai. D-mergų klostiorių įsikraustė jezuitai: Petras Skarga, ku-p rektoriumi naujos kolegijos, Martynas Laterna ir-Vincerius. Tą patį metų pribuvo dar 9 jezuitai iš B-bergo ir iš kitų lenkiškų kolegijų. 1584 m. nežiurint

*) Viduramžiuose Europoje jau nuo 10-to šimto imta užsiminėti filozofija. Tai buvo mokslas, pa-nuo senovės, ir toliaus plėtojamas. Aristotelis, Graikų galvočius, tarpininkaujant Arabams, kurie pirn-jo buvo nukreipę savo atydą, neužligio išgavo į r-krikščioniškų mokslinkų — perguldymuose. Maza-prasti, o klaidingai perguldyti jo veikalai tapo plačia-mentuojami, o dialektika Hellenų filozopho vėliaus tar-išgalėmis pritaikinta prie theologijos ir kitų mokslų. dėjo su pagelba artificiališkio protavimo atrodinėti tik-o potam dialektiskas imtnes pernešė ant visų daik-bučių, ar iš tiesų ar tik numanytinai pareinancijų ž-žmogaus. Išsilpėjo patraukimas į disputus įvairiau-kvestijose kartais susisiekančiose su nelemumu ir jue-gumu, neišaiškinančiose dalyku, o viatiniojai paremtos-supainiotų formulų. Šalininkais ir platiniojai tokios-sėjimų filozofijos buvo profesoriai, o jų ugnavietėn-mokyklos; užtai jįjė vėliaus ir gavo ženklivą vardą sel-tiškos filozophijos.

gėnų priešgynbes, jie atidarė gramatišką mokyklą. Bet aikuose vaidų dėl Gregoro kalendoriaus, protestonai užpul- linėjo ant jezuitų, kurie rengėsi išsikraustyti į Vėdeną; tačiau sulaukė juos Vidžemio didvaldonis, Jurgis kardinas Radivilas, ir jezuitai tad ramiai gyveno iki karių su- ųvedais, valdant Zygmantui III. 1621 m. kolegijos rektorius Pilypas Frisius pabėgo iš Rygos su 8 draugais. Sveda- dai, įėmę Rygą, apilėšė kolegiją, išvijo likusius jezuitus, o bažnyčią šv. Jokubo atidavė liuteriskiams. Nuo to sykio jezuitai nesugrįžo jau į Rygą.

Sekdamas karaliaus paveizdą, Radivilas Siratėlė į- steigė jezuitams taip-gi kolegiją savame Nesvieziuje (1584 m.) ir užlaikymui jos dovanojo turtingus lobius. Tėrba- toje jezuitų kolegija atsirado 1583 m. ir kad 1585 m. iš Braunsbergo čion atkako daugiaus zokono sąnarių, tai šale gramatiškos mokyklos, jie įsteigė seminariją gulduvų (vie- čjų), kur kunigai mokėsi kalbas Švedų, Lietuvų, Vokie- čjų, Lotynų ir Lenkų. Karalius Steponas 1585 m. dovano- jo jezuitams bažnyčią Mergės Marijos su keletu namų ir dvarus su 160 pavaldinių, bei gana daug girios. — Į Ge- daną jezuitus parkvietė 1585 m. oficijolas Nikolajus Mi- lonius, kurs atsiųstą Gasparą Savickį su kitu jezuitu pas- save užlaikė. 1589 m. dominikonai jiems pavėdė koplyčią, kur jie vokiškus pamokslus sakė, bet vėl atsiėmė 1590 m. Kujavų vyskupas Rozrazevskis davė Brigyčių koplyčią ir tiekies tų klostorių permaitinti ant jezuitų klostorių. Miestui nelaidžiant, jis įsteigė jiems kolegiją Šotlandų kai- me, ir dovanojo sodelį Gembe. Mirdamas 1600 m. jis pa- skyrė kolegijai 30000 auometinių auksinų, dovanojo sa- vo biblioteką ir tt. Užtai jezuitai tą kolegiją pavadino Collegium Rozrazevianum.

Pultuskė jezuitai jau turėjo kolegiją nuo 1565 m. Čion mokytoju buvo Jokubas Wujek, sugrįžęs iš Italijos 1571 m.; potam jis persikėlė į Poznanių. Aplink 1579 m. jis apėmė valdžią kolegijos Vilniuje, bet tik ant trumpo lai- so. Vėliaus jis pastojė perdėtinui visoj Lenkų provincijoj jezuitų zokono. Gimęs 1540 m., mirė 1579 m. — Įsteigė mui jezuitams kolegijos Gartinė savo testamentu, paskyrė karalius Batory 10000 auometinių auksinų.

Iš tolesnių skaitlingų atvertimų į katalikystę ypčiai svarbiu įvykiu buvo jai Levas Sapieha, did. liet. kancleris. Jis prigulėjo prie pravoslaviskos šeimos, bet, besimokin- damas Germanijoje, permairė pravoslaviją ant protestan- tizmo, o 1586 m. Skargos tapo atverstas į katalikystę. Dar pirma jo teko jezuitams Janušas, vyresnis, sumus garsaus užstovo pravoslavijos Konstantino Ostrogskio. Buvodamas įvare vokiško cecoriaus Maksimilijono II, jis pateko po įtekme jezuitų ir perėjo į katalikystę, su dideliu įskaudiniu savo tėvui. Visatnai, jezuitai, parkviesti į Lenkiją ir Lietu- vą neva kovai su reformacija, neapsirubėžavo taja kova, ir, atsiėkė tulą joje pasekmę, tuoju nukreipė savo pastangas prieš rusišką pravoslaviją, dėl ko jie ypatingai pasinaudo- jo mokyklomis. Nors liet. Rusijoje buvo pravoslavų mo- kyklos prie cerkvių ir klostorių, tačiau mokymas jose re- tai tennėjo toliaus skaitymo rašto. Ir todėl daugelis pester- kusių tėvų, norėdami duoti saviems vaikams augstesnį ap- švietimą, ėmė juos siuntinėti į jezuitų kolegijas ir ypčiai į Vilniaus akademiją. Kurie užtarytojai pravoslavijos, kaip minėtina kniazis Kurbskis, irzo ant tokio išsitikėjimo jezuitams, ir nurodinėjo į atvertinėjimus į lotynizmą, gre- šiančių mokytiniamus nuo jų gudrų mokytojų. Vieni pa- ųsė tokių perserėgėjimų, o kiti, apgauti nuozemumu ir tylistomis jezuitų, nenorėjo matyti nieko pikto jų moky- e.

Jezuitai nepraleido nieko, kuomi galėjo kitvierius ap- pinti ar subiaurinti; užsiundė ant jų gajaus ir ardė jų rinkimus, nežiurėdami ant Liet. Statuto, kurs jeibį baž- čioms ir apeigoms visų krikščioniškų išpažinimų baudė (persk. XI, art. 3). Tokį jeibį iškirtė Vilniuje 1581

Jie prikabinio vyskupą, kad Vilniaus dissidentams ne- stų uilyčią, kur stovėjo bažnyčia šv. Jono, numirėlius ly- ti su giesmėmis į amžinąjį atsielį. O kada dissidentai ne- bojo vyskupo uždraudimo, mokytiniais jezuitų ir gajau ant tiztancijų iš laidotuvių dviejų kalvyniškių kunigų užsipluė, nlydami į juos akmenimis, taip jog anie vos su gyvasčia jo. Tie patys jezuitai mokytiniais taip-gi rengėsi suardyti švėtikius surinkimus Vilniuje, tuomi drąsesni, kad Mi- lojus Radivilas Rudis, Vilniaus vaivada ir did. liet. het- anas, buvo ištraukęs į karę prieš Maskvą.

Tokiais grasinimais ir bjaurybėmis priešgynų persi- ondė, lietuviški kalvyniškaiai padavė supliką Steponui Bato- ni, idant persekiojimus uždraustų. Nors Batory prielan- sus buvo Jezuitams, o bėglumas Possevinio ir kun. Martino ternos drutino jo ta priankumą zokoniui, bet kaipjo ne- ugas sauvalės ir netvarkos ir toli nefanatikas religijoje, išdavė 30 d. rugsėjo 1581 m., abaze pas Plėskavą, įsa- ų atstovui Vilniaus vaivados, Jonui Abromavičiui, kad a kitvieriams Vilniuje taptų patikrinta, užbėgant riau- s ir apginant dissidentus nuo skriaudų ir apšmeizos. gavimo tokio nutarimo ypčiai prisidėjo Mikalojus Ra- divilas, d. liet. hetmanas, Vilniaus vaivada, kurs toje karė- mažai užsitaravo tėvynei. Išguitiems iš lobių savo ųavaikių, sunų Mikalojaus Radivilo Juodžio, kunigams prieglaudą ir užlaikymą. Mokintus kalvyniškius ar- savo dvarą viliojo, kaip Volaną *) ir kitus, arba dos- ų ragino į darbą, kaip Radvaną, arba bent savo pro- ų į įtekme kėlė į augščiaušius urėdus, kaip Joną Abro- ųyčių, vėlesnį Smolensko vaivadą, vieną iš vyriausių re- ų liet. kalvynizmo. Laikydamas savo pilyse ir dvaruo- nemažą skaitlių ginkluotų žmonių ir vadaudamas liet- ų umenę, jis įstengė sulaukyti jezuitus Lietuvoje nuo atvi- persekiojimo savo bendratikių.

Bet ir tą atramą kalvyniškiems išplėšė mirtis 1584 27 d. balandžio. Jie avertė mirtį didvyrio veikalyje divilias". Ant kiek dissidentams N. Radivilo mirtis di buvo, ant tiek pradžiungio jezuitus, nes su juomi o į kapus vienas iš vyriausiųjų ramsčių helvetiško iš- nimo Lietuvoje: ipėdiniai jo jauni, neturinti tiek nuo- ų, negalėjo atsverti įtekme Radivilų nesviežiškės linijos. ų Radivilų dabar tapo Nikolajus Siratėlė ir Jurgis kar- las, kurs apėmė valdyti 1581 m. Vilniaus dijeceziją. itai jį Vilniuje priėmė su didžiausiomis iškilmėmis, ir veltui: tuoju jis apskelbė naikinimo karę kitatikiams tuvoje. Pirmiausiai liepė Vilniuje varu užimti visus gynus, išrinkti juose eretikiškas knygas ir tasias degin- rės bažnyčią šv. Jono. Jis rėmė jezuitus netik Vilni- bet ir Rygoje, Tėrbatoj ir Dauguvgruvoje, ir po tokia tkecija jezuitai nesibiaurino jokiais frankiais naikinimui sidentų. Vilniuje, nežiurėdamas į vyskupo uždraudimą, ųstutuvinkas Danielius Lencicius, kalvynistas, nesiliovė ausdines veikalus savo išpažinimo; idant tam užbėgti, ųtai prikabinio jo tarną išvogti raides; kada tai padarė, ųtai piktadėję savo kolegijoje paslėpė ir nenorėjo iš- ųti nuskriaustam turte Lenciciui, augdami kasdien į ga- turtus ir skaitlių. Nebuvo kampo Lietuvoje, kur jie missijų nebutų tūrėję, paplatindami savo apaštalystę (Toliaus bus.)

H. IBSEN. ŠIAURĖS KARŽYGLAI

KETURIŲ VEIKSMŲ TRAGEDIJA.

IŠ RUSŲ, LENKŲ IR VOKIEČIŲ VERTIMŲ VERTĖ.
K. PUIDA.

DAGNA. Paojingomis? Manai, kad Gunnar- tas?...

SYGURD. Ne, ne, Gunnar yra geras ir ištikimas! Daug geriau būtų buvę, jeigu bučiau tiesiai namo nuplaukęs, pas juos neviešėjęs.

DAGNA. Pradedi mane, Sygurdai, gązdinti!...

SYGURD. Pirmiausia atsakyk ant mano klausimo. Kur yra tas aukso petraštis, kurį tau anuomet daviau?

DAGNA (rodydama jį). Čia, ant mano peties. Juk leidai jį man nešioti.

SYGURD. Mesk jį į jures, taip giliai, kad jo nieks nerastų. Jis ne vieną karžygį gali pražudyti.

DAGNA. Petraštis?

SYGURD (kurčiai). Tu atmeni aną vakarą tavo tėvo namuose... kuomet judvi išvežėva?

DAGNA. Ar atsimenu...?

SYGURD. Noriu dabar apie tą kalbėti.

DAGNA (užintriguota). Kalbėk! Kalbėk!

SYGURD. Atsimenu, tuomet buvo vaišės. Tu anksti nuėjai į savo kambarį, Joridis liko prie stalo, tarp vaisinamųjų karžygių. Greitai ėjo aplinkui taurė ir ne vienas gyrėsi padarysiais didžiais dalykais. Aš prisiečiau, keliaudamas iš Islandijos iš- gabenti dailią mergaitę; Gunnar prisiekė tą patį pa- darysįs ir gerė į Joridą. Tuomet ji atsikėlė išgėrė lig dugno taurę ir prisiekė, kad bus to karžygio žmona, kuris išves ją iš miegamojo kambario, už- mušęs pirmą, sergiantį jos kambarį, baltą meską ir išnės ją ant rankų.

DAGNA. Taip, žinau tą.

SYGURD. Visi skaitė tą negalimų dalygų, nes meska buvo nepaprastai stipri. Tikiai Joridis galė- jo prieiti prie jos — tat buvo dvidešimties vyrų jė- gos meska.

DAGNA. O visgi Gunnar užmušė ją ir tas atsi- tikimas išnesiojo jo garbę po visą pasaulį.

SYGURD. Taip... bet... tą padariau aš!

DAGNA (sušokus). Tu?

SYGURD. Kuomet karžygiai išvaikščiojo, Gun- nar tarė į mane: "Joridis brangesnė man už visas mergaites. Negaliu be jos gyventi".

Atsakiau jam: "Tat eik pas ją, juk žinai jos sąly- gas".

Jis gi tarė: "Gyvasti kainoti moka tas, kuris myli. Kovos užbaigta su meska — nežinoma. Drebu pama- gės, kad neteksiu gyvasties, o drauge su ja ir Joridis- sos!" Ilgai abudu svarstėva, bet galas buvo toksai, kad Gunnar nuėjo rengti laivus kelionėn, o aš pri- siėjusiu savo karda ir jo ginklais apsisaisęs, nuvykau į Joridis miegamąjį kambarį.

DAGNA (džiaugsmingai). Ir tu — tu buvai me- kos apgaletoju?

SYGURD. Taip. Kambaryje buvo tamsu, kaip varnos lizde. Joridis manė, kad tai Gunnar. Vaisių įlinsmintą, nuėmė petraštį ir davė jį man. Dabar tu jį nešioji.

DAGNA (svyrudama). Per visą naktį jos mie- gamame buvai?

SYGURD. Mano kargas gulėjo tarp mudviejų. (Po valandėlės). Kol išaušo, nueisiau mergaitę į Gunnaro laivą. Nepatėmijo mūsų apgavimo, o jis dieną ją išvežė. Tuomet nuėjau į tavo miegamąjį ir radau tave bėmiančią tarp tarnaičių. Kas toliau buvo — tu pati žinai. Aš išplaukiau iš Islandijos dailią mergaitę veždamas, kaip buvau prisiekęs, ir nuo to laiko tu visur su manim, kaip gerai draugei pridera.

DAGNA (supjodus). Drąsusis mano vyre! Tu tą padariai? — Privalau spėti! Kas gi kitas būtų tą padaręs! Galėjai paimti už žmoną dailią, puikią Jorid- sę, o išrinkai mane! Butum dar man brangesnis, kad jau nebustum brangiausias už viską.

SYGURD. Dagna, mano geroji žmona, dabar tu žinai viską, kas žinoti reikia. Turėjau tave perser- gėti. Nerodyk Joridais to petraščio! Mesk jį, mesk jį pačią jurių gelmę.

DAGNA. Ne, Sygurdai! Per daug jis man bran- gas, juk tu man jį dovanojai. — Bet nesibijok! Ge- rai paslėpsiu jį nuo žmonių akių ir niekuomet neiš- duosiu jį tikėtoms man pašlapties! (Išėina Torolf su Sy- gurdo žmonėmis).

TOROLF. Viską kelionei prirengiau.

DAGNA. Tat eiva, Sygurdai, mano narsusis, do- rasis karžygis.

SYGURD. Tylėk, Dagna, tylėk! Dabar nuo ta- vės priguli, ar tos vaišės ramumu, ar kova užsibaigs. (I žmones). Pirmyn visi! — į vaišes į Gunnaro rumus. (Išėina su Dagna po dešinės, paskui į visi- kiti).

VEIKSMAS ANTRAS.

Vaisių salė Gunnaro namuose. (I- einamos duris gilumoje, mažesnės iš abiejų pusių. Prysakyje, po kairės, aukštas sostas, prieišis jį, po dešinės pusės, žemesnis. Salės viduryje ant grindų iš akmenų sudėtoje ugnatvieto- je dega ugnis. Užpakalyje, po abie- jų durų pusių aukštesnės vietos mō- rėškėms. Nuo sostų palei sienas stovi du stalai su suolais iš abiejų pusių. Lauke tamsu, ugnis apšviečia salę. Dagna ir Joridis įėina iš dešinės pu- sės).

DAGNA. Nesuprantu tavęs, Joridis. Apvadžiojai mane po visus rumus ir neradau, kad tau ko pritrū- kty — o viskas, ką turi, taip dailiai ir puikiai išrodo. Kuo-gi tu skystis gali?

JORIDIS. Uždaryk erelį klėtkoje, o jis draskys virbalas, nors jie iš geležies ar aukso būtų.

DAGNA. Tu visgi turtingesnė už mane, turi su- nų, Egilį.

JORIDIS. Geriau jokio kudykio neturėti, negu gėdoje pagimdytą!

DAGNA. Gėdoje pagimdytą?

JORIDIS. Argi užmiršai savo tėvo žodžius? Jis pasakė, kad Egilis — vergės sunus.

DAGNA. Kaip gi galima atkreipti atidžią į su- pykusio žmogaus ištartus žodžius.

JORIDIS. Ne, Ernulfo tiesa; Egilis silpnas; ma- tyti iš jo, kad gimė ne kaip laisvas žmogus.

DAGNA. Joridis, kaip gi tu gali—

JORIDIS (jos neklusdama). Gėda taip įsisiur- bia į kraują, kaip gyvatės nuodai. Kitokia dvasia laisvai pagimdytų karžygių sunų. Girdėjau apie ka- raliene, kuri prisiuvo savo sunui kūjį prie kuno — o jis net antakių nesutraukė. (Pikta veido išveizda).

Dagna, pamėgysiu tą pat su Egiliu!

DAGNA (ipykus). Joridis! Joridis!

JORIDIS (juokiasi). Ha-ha! Spėj, kad aš iš- tiesy taip manau?... (permainytu balsu). Gali ma- nim tikėti, kad netikėti — kartais užėina neįveikiamas noras ką-nors tokio padaryti. Tas tur-but yra jau mano kraujuje; juk aš paeinu iš milžinų. — Sėskis čia, Dagna! Daug matel per pastaruosius penkis me- tus — pasakok — dažnai viešėjai karalių rumuose?

DAGNA. Suprantamas dalykas! dažniausia pas Etelstaną Ang'į joje.

JORIDIS. Visur tave gerbė ir sėsdavai į stalą už- imdama pirmą vietą.

DAGNA. Na, žinoma. Kaip Sygurdo žmona...

JORIDIS. Ištiesy, nors Sygurd garsus karžygis— garsesnis už jį Gunnar.

DAGNA. Gunnar?

JORIDIS. Visur padarė tą, ką Sygurd daryti neišdriso. — Bet užtenka apie tą! — Pasakyk man dabar: kuomet Sygurd ėjo mušin su savo vikingais, kuomet girdėjai kardu tarškėjimą, o raudonas krau- jas garavo ant laivo ar neapėmė tavęs neįveikiamas noras įsiveržti į patį kovojančių vyrų vidurį, noras užsidėti šarvus ir griebtis kardo?

DAGNA. Niekuomet! Ką gi tu manai. Juk esu moteriškė!

JORIDIS. Moteriškė, moteriškė! Nėra žmogaus, kuris spėtų, ką moteriškė gali nuveikti! — Bet pa- sakyk, man, tą turbūt tu patyriai... Kuomet vyras apkabina mylimą moteriškę... ar teisybė, kad tuo- met jos kraujas dega ir krutinėj kūju plaka, kad netenka proto, neapsakomos malonybės apimta?

DAGNA (rausdama). Joridis, kaip gi gali...

JORIDIS. Na, pasakyk man!

DAGNA. Pati turėjai tą patyrti.

JORIDIS. Taip, kartą, vienintelį kartą! Buvo tai tą naktį, kuomet Gunnar sėdėjo prie manęs miegama- jame ir taip stipriai apkabino mane, kad net šarvai truko, ir tuomet, tuomet...

DAGNA (neišturėjęs). Kaip tai? Sygurd?

JORIDIS. Sygurd? Kas kalba apie Sygurdą?

Kalbu apie Gunnarą ir apie tos nakties atsitikimą...

DAGNA (supranta). Taip, taip, atsimenu... ži- nau...

JORIDIS. Buvo tat pirmutinį ir paskutinį mano gyvenime kartą. — Lyg kad koksai stebėtinus svaig- guls apėmė mane, kad Gunnaras mokėtų taip apka- binti mergaitę, to — (nutraukia ir žiuri į Dagną). Ar tu sergi? — Jan baluoji, jau rausti —

DAGNA. Aš? Ne!

JORIDIS (užkreipdama į ją daugiau atidžios). Reikėjo man eiti drauge su vikingais! Tas būtų buvę geriau man, o gal ir mums visiems. Tat būtų buvęs kupinas ir turtingas gyvenimas! — Ar tave nestebina, Dagna, kad mane čia gyvą radai? Nebi- jai sėdėti su manim patamsiais? Ar tau neateina gal- von, kad aš per tą laiką buvau numirus, kad šale tavęs stovi tiktai mano dvasia?

DAGNA (neramiai). Eiva — eiva iš čia — prie- kiti!

JORIDIS (sugriebia ją už peties). Ne, lik čia! Ar tiki tu tuo, kad žmogus, kuris prabuvo čia penkis naktis, dar gyventi gal?

DAGNA. Penkis naktis?

JORIDIS. Čia šiaurėje kiekviena naktis — ilga žiemą. (Staiga persimainiusiu veidu). Bet ne — čia ir gi gera. Pamatsi čia tokius stebuklus, kokių nematei anglių karalių dvaruose. Bukiva dabar kaip sesers, kol tu vieši pas mane. Nueisiva prie jurių, kuomet siaus audra; pamatsi vilnis, kurios bėga prie krantų, kaip baltkarčiai žirgai, o ten toluome didu- vės nardo! Jos susimaužia krutinėmis, kaip šarvuoti karžygiai. Ha! kaip puiku būtų plaukti laivų prysa- kyje ant didžuvės, kelti audrą ir geiduliais vilioti žmones į bedugnes!

DAGNA. Fu! Joridis, kaip tu gali ką-nors pa- našaus kalbėti!

JORIDIS (griebia ją už rankos). Moki tu burti- ninko dainas dainuoti?

DAGNA (pasipiktinus). Aš!...

JORIDIS. Spėjau, kad tu moki. Kuo-gi tu Sy- gurdą prisiviliojai?

DAGNA. Nepadorus tavo žodžiai. Einu sau!

JORIDIS (sulaikydama ją). Aš juokuju? Kla- syk toliau! Pamanyk, Dagna, vakaras už vakaro sė- dėti čia prie longo ir klausytis jurių dvasios dejavi- nių, kuri trankosi ten žemai, uoste; sėdėti ir laukti numirėlių namo sugrįžtant — jų kelias veda per šiaurę. Tai vis drąsus karžygiai, puolę mušiuose, ga- lūngos moters, kurių gyvenimas nesulaužė, kaip mudvi Ir audros, ir vėjų metą lekia vėselos kaukimu ant juodų žirgų sidabro kamanomis barškindami! (Ap- kabina Dagną ir stipriai prispaudžia ją prie savo kru- tinės). Ha!... Pamanyk, Dagna, — paskutinę jotę atlikti ant tokio žirgo!

DAGNA (pasiluosudama). Joridis, Joridis! Leisk mane! Nenoriu to girdėti!

JORIDIS (juokiasi). Minkšta tavo širdis. Ne- sunku tave įbauginti. (Gunnar, Sygurd ir Torolf i- ėina per didžiasias duris).

GUNNAR. Dabar, ištikrųjų, aš pats nežinau ko man geisti — vė suradau tave, Sygurdai ir tu toks pat ištikimas draugas, kaip ir pirma; Ernulfo giminė po savo stogu vaissinu, ir pats senis paskiaiu atvyks. — Ar ne taip?

TOROLF. Prizadėjo.

GUNNAR. Kad tat mažasis Egilis čia būtų!

TOROLF. Matyti sunų myli, nes taip dažnai kal- bi apie jį.

GUNNAR. Kaip gi galėčiau nemylėti! Juk tai vienintelis mano kudikis. Matyti bus iš jo geras ir doras žmogus.

JORIDIS. Bet joks karžygis iš jo.

GUNNAR. Na, na — tai dar nežini.

SYGURD. Kodėl žsiuntei jį?...

(Pabaiga bus).

ATSISIAUKIMAS.

Brangus Tautiečiai!

Beveik klekvenam jau žinoma, kad netik politiškas, bet ir kul- tūriškai — visuomeniškas, draugi- jinis Lietuvos gyvenimas smar- kiai žengia pirmyn ir mus teipat traukte traukia pirmyn žengti.

Auga žmonių reikalavimai ir kija vis nauji ir nauji klausimai netik politiški, bet ir kultūriškieji, drauginiai. Reakcijai prasidė- jus ir politiškam judėjimui ap- tilius, po visą Lietuvą prasidė- jo stropus organizacijos ir kul- tūros darbas. Tveriasi įvairios draugijos ir sąjungos. Tos draugijos daro susirinkimus, po- sėdžius, kuriuose žmonės tari- si, kaip nusikratyti savo vargus nelaimės, kaip pagerinti savo buvį...

Didelis ir smarkus judėjimas pasirodė taipgi ap- švietimo platinime. Ypač tas apsiereiskė pas lietuvių suvalkie- čius. Čion įsikūrė dvi apšvieti- mo draugijos: pirmėiviška "Šviesa" ir kėerikaliskās "Žibu- ris". Iš jų tik "Šviesa" galima pavadinti apšvietimo platintoja, "Žiburis" gi daugiau užimtas politiška kova su pirmėivais.

Vos spėjo valdžia užtvirtinti šių draugijų įstatymus, kaip iš- girsti, kad ten kur nors įsikūrė tos draugijos skyrius, filija; kad buva susirinkimai, skaitymai, įkuriami knygynai, skaityklos, ant susirinkimų skaitomi prane- šimai, lekcijos, referatai. Kad įkuriamos nuo draugijos vardo mokyklėlės, mokyklos, suaugu- siams kursai.

Bet vis tai pradžia, sunki pra- dzia, tuom labiau kad šiandien pas mus siaučia visokios tam- sios jėgos, nakties puokščiai,— bet nieks ne užšlopis, nė už- gniauz to žmonių veržimosi prie šviesos, prie laisvės! Nuo išsi- lavinimo ir organizavimosi pri- gulū mūsų ateitis!

Tai gi, Brangus tautiečiai, mės, Liudvinavo "Šviesos" skyrius, išgavė valdžios leidimą įsteigti Liudvinave viešą skaityklą, kre- piamės į jus, Lietuvos darbi- ninkai, kurie dar ne užmiršo savo gimtinio krašto, kurie no- rėtumet sugrįžti kada nors čion, bet ne į vergiją ir skurdą, o į apšvietą, laisvą šalį, sušelpi mus, kas kuom gali, ar tai me- dziagiskai, ar knygoms, ar lai- raščiais; ypač kreipiamės į vi- sas užsienių lietuvių laikraščių redakcijas, tesušelpia jos mus savo raštais, o tuomi atliks šven- tą, augstą darbą savo nuvargu- siems broliams.

Tad aukaukit, kiek ir kuom galėdami, mės širdingai busime jums dėkingi! Siųsti siuo ad- resu: kr. st. Kalvarija, Suvalkų gub., Liudvinavo "Šviesos" sky- riui.

P.S. Kitų užsienių laikraščių šitą atsisaukimą meldžiame per- spaudinti.

Pirmininkas — J. Ambraze- vičė,

Izdininkas — F. Sirutis,

Sekretorius — J. Motuza.

"AUSROS" DR-STĖS PRE- LEKCIJA.

Nedėlio, 12 d. sausio 1908 m. atsibus pirmutinė "Ausros" draugystės prelekcija 1908 me- ų. Šita prelekcija, kaip ir vi- sos kitos šiuose metuose, atsi- bus Freiheit Turner (mažojoj) svetainėje, 3417 So. Halsted st., arti 35tos gatvės. Prasidės 3:30 val. po pietų. Įženga 10c. ypa- tai.

Tema šitos prelekcijos yra Japonija ir japoniečiai. Skaitys p. K. Kasputis.

Kiekvienam, rodosi, žinoma, kad teip trumpam laike apšvie- time pakilusi japonų tauta nu- stelbė visą pasaulį, todėl iš to atžvilgio bus žingėdi kiekvie- nam šitoji prelekcija.

J. Ilgaudas,

Prel. Reng. Kom. Rašt.

LIKUČIAI MUSŲ PRIETA- RŲ.

Rods kartais ir prietariai bu- va geru daiktu: jie parodo mums kuo mės buvome vakar. Prietariai tai pėdsakis dvasiško pažangumo žmonių, kuriuos tirinėtojai praeitį sekdami, suse- ka padėjimą ir buvusius santi- kus žmonių. Tame prietariai mums labai gerai pasitarauja, nes mės iš jų atsižinome mal- onias ar nemalonas peregias mu- sų bočių ir žinodami jas, nere- kalaujame į nemalonus iš nau- jo įpulti. Bet gyvam musų gy-

venimui prietariai yra didžiaus- liai klutim. Jie laiko mus tamsy- bėje, pančioja musų kiekvieną laisvą žingsnį ir peni mus supe- lėjusiais niekais praeities. To- dėl

ny laikraščiai ir knygelės jau platinamos, dabar liepa neturėtų būti manim, tai turbūt neskaitytų ne laikraščius, kuriuos apdovanojimo punda is jo parapijonus.

Toks tėviškas uždraudimas su laikys nuo skaitymo paklusnes avėles, bet teigti, pavyriaus, jog kunigams tamsumas geriau patinka negu apšvieta, už tai ir garbina. Tamsumą palaiko ir Amerikos lietuviški kunigai; jeigu žodžio neklauso jų parapijonai, griebiasi skaitymo, tad kunigai, su policijos pagalba, raštų platintojus areštuoja, kaip tai daro kun. Kaulakis Philadelphia, Varnagiris Brooklyn, ir kiti.

Kun. Staungaitis negali pasiekti manęs su policija griebtis tai turi prisakyti: "Todėl su tokiu neverta užsėdėti".

Kun. Staungaitis apginejas Antanaitis neseniai mane ir šmeižiku išvadino "Zvaigždė", nes jo ponas, negavęs laiško nuo manęs ir atsakymo negalėjęs duoti, o dabar pats jo ponas prisipažysta, tik galįs duoti, kad dar kartą neparašiau, nes pusės metų atsakymui ant pirmojo nepakako.

Palaiminti dvasiškiems tėvams būna laikai, kada Lietuvoje buvo uždrausta spauda ir žandarai, pergabentas iš užrubių, gaudė knygas, dabar jiems patiems reikia žandarų rolę atlikti. Vieni mat vargai Lietuvoje, paputus geresniam vėjaliui!

Naujokas.

APGARSINIMAI.

"MIKĖS VALDINIŲ POTERIAI".

Sitoje knygtėje telpa caro Mikės prispaustųjų žmonių poteriai. Beto yra giesmės ir daugybė satyrinių trumpų pasakalių; yra keturi labai dailiai ir juokingai nupiešti paveikslai (Caro sapnas, Ramybės ir santikos aniuolo darbas, ir kiti). — Kas šiame mėnesyje užsirašys visiems metams juokų ir satyros laikraštį "Dilgėlės" (Kas tuoja tik \$1.00 metams), tas gaus tą knygtelę dovanai. ("Dilgėlės" teipgi su paveikslais, karikatūromis — tai pirmas lietuvių rašytojų toks laikraštis). Adresas: "Dilgėlės", 1815 Moyamensing ave., Philadelphia, Pa.

APDRAUSK SAVO VIDURIUS.

Anais kartais mės būvome mienė, jog Kubelikas, garsus smuikiorius, apdraudė savo pirštus gera suma pinigų, žinodamas, jog netekimas jų reikšia netekimą visos jo jeigos. Jam pirštai yra brangiausia dalimi kūno, mums yra viduriai. Ar mės galime juos apdrausti? Žinoma galime. Vienintelis daiktas, kuris reikia mums padaryti, tai atkreipti pilną atidumą į juos ir kaip tik pastebėjus pirmus ženklus nesmagumo kylanč, tuojaus vartoti Trinerio Amerikoniką Elikysą Karčiojo Vyno. Tai yra, geriausias apdraudimas nuo daugelio ligų, nes žlas vaistas visokiam atsitikimui sutaisis vidurius ir visus virinimo organus kopuikaisiais, privers apstingai darytis pilvo syvams ir sustiprins raumenis pilvo. Pilvas tasyk galės priimti maistą ir atlikti savo darbą gromuliojimo. Mės visi žinome, kad geras gromuliojimas reikšia gerą sveikatą ir pilną stiprybę, kad tai reikšia pilną darbo jėgą. Grynumas užtikrinamas Suv. Valst. Ser. No. 346. Gaunamas aptiekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Draugysčių reikalai.

Viršininkai Centro Komiteto "Aušros" Dr-stės.

Pirmasis — Dr. M. Želviene, 1 Church Str., Plymouth, Pa. Sekr. susin. — J. Sernas, 3252 S. Halsted Str., Chicago, Ill. Finansų sekr. — K. Gugis, 4945 Justine str., Chicago, Ill. Kasierius — Dr. J. Šliupas, 1419 N. Main Ave., Scranton, Pa.

3301 S. Morgan st., kertė 33 gatvės, 1 val. po pietų. Visi ssnariai kviečiama pributi, užsimokėti už pirmą bertainį, bus balsavimas ant kandidatų Centro Prezidento ir Kasieriaus, o ir kiti svarbūs reikalai; teipogi prisimenai, kad norintiems prisirašyti dabar yra geriausia proga. 36tos kuopos S. L. A. Komitetas.

DEVYNIOLIKTAS BALIUS.

Chicago, Ill. Jau nau Amerikos Lietuvių Pasilinksinimo klubas parėngė savo devynioliktą balių nedėlioje, 12 d. sausio, 1908 m. Freiheit Turner saleje, 3417 S. Halsted str., Prasi- dės 5 val.; įėjimas 25c. ypatai. Muzika garsaus orkestros vadovo F. Kieferio. Nuosirdžiai kviečiame lietuves ir lietuvius kuoskaitlin- gausiai atsilankyti, o mės užtikri- name, jog turėsite linksnų laiką. Komitetas. (10 — I)

4 KEPURINIS BALIUS.

Chicago. Nedėlioje, 26 d. sau- sio 1908 m. Salėje po Nr. 32-34 Emma st., arti Noble ir Mil- waukee ave., Dr-tė Sv. Mykolo Ark. turės savo linksnų kepurinį balių. Prasi dės 2:30 val. po pietų. Įėjimas porai 25c. 10 puikių dovanų bus išdalinta ir merginos ar moterys, kurios atsi- nesinė įdomesnes kepurės, aplai- kis minėtas dovanas. — Žiūrė- kite, kad jas gautumėte. Visus lietuvius ir lietuves širdingai kviečia atsilankyti. Komitetas. (17—I)

ISKILMINGAS BALIUS.

Chicago. Guodotini lietuviai ir lietuvių yra kviečiami ant pirmo balius, parėngto parapijos S. F., kuris atsisub nedėlioje, 19 d. šio mėnesio Freiheit Turner saleje, 3417 S. Halsted st. Prasi dės 5 val. po pietų. Įėjimas 25c. Bus tikrai lietuviška muzika, kuri grieš puikiausius šokus. Kas ateis ant balius, apturės šikortę, su kuria galės eiti ant sekančio mūsų balius. Komitetas. (17—I)

Simbury, Conn. Susitvėrė nauja lietuviška lenkiška Sv. Franciškaus draugystė, į kurios išpidantį komitetą likosi išrinkta sekančios ypatos: P. Kaz- lauskas, prezidentas, St. Sa- daukas, vice-prezidentas, F. Za- blockis, fin. sekret., P. Muzikas, prot. sekret., W. Zavalikas, ka- sierius, Fel. Raževskis ir Fr. Kraviec, globėjai kasos.

TĖMYKIT, CHICAGOS LIETUVIAI APVAIKSIOJIMAS IR SEIMAS.

Susivienijimas Liet. Rymo Katalikų Amerikoje turės savo apvaikšiojimą ir Chicagoje, nedėlioje, 14 d. birželio, šiais me- tais, o utarninke, seredoj ir ket- verge — 16, 17, ir 18 — seimą Columbus saleje (teatre) 1840 Wabash ave., arti 19tos gatvės. Mėldzime visų darugysčių, klubų ir kuopų Chicagoje minė- tomis dienomis nerengti piknin- kų ar balių, idant vieni kitiems neužkenktume.

Su guodone, seimą rengias Komitetas.

Pajieškojimai.

Pajieškau savo brolių Vincen- to Vilčauskio ir Jono Jondža, abu Kauno gub., Raseinių pav., Sartininkų val., Žigaičių parap., Aukštųjų sod. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Jos. Vilčauskas, 452 Honore st., Chicago, Ill.

Pajieškau Pranciškaus Kriš- čiokačio, Suvalkų gub., Vladis- lavovo pav., Sintautų par., Pa- partynų kaimo. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Jos. Žemaitis, Box 204, Broad Brook, Conn.

Pajieškau savo tikros sesers, Antaninos Bauskiutės, po vyrui Kevienės, Suvalkų gub., Seinų pav., Kudrėnų gm., Vilkautos kaimo. Ji pati ar kas kitas teik- sis duoti žinią ad- resu: Juozas Rudis, 1126 Grove st., Scranton, Pa.

SKAITYTOJAMS.

Kurių prenumerata už "Lie- tuvą" jau išbaigusi, malonėki- te ją atnaujinti. Kurie savo laike neatnaujinai, tiems "Lietu- va" liks sulaikyta. Todėl kurie nenorite, kad "Lietuva" liktųsi sulaikyta, pasirupinkite tuojaus užsimokėti.

A. OLSZEWSKIS, "Lietuvos" Išeisiojas.

Pajieškau savo brolio Juozo Dobilo, Suvalkų gub., Marijam- polės pav., Barbieriškių gmino, Kunigiškių kaimo, 7 metai kaip Amerikoje; pirmiaus gyvenio Mahanoy City, Pa., 3 metai at- gal išvažiavo į Indian Territory, o iš ten vėl sugrįžo Pennsylvania- nijoni. Jis pats ar kas kitas teik- sis duoti žinią ad- resu: Motiejus Dobilas, 4600 Marshfield ave., Chicago, Ill.

Pajieškau savo pusbrolio Jo- no Gendren, Anykščių parap., Mateušo Jodričio ir Povylo Sto- kos, Viežintų parap., Vilkmer- gės pav., Kauno gub. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Viktorija Bociliukė, 421 S. Perth st., Philadelphia, Pa.

Pajieškau Antano ir Tamo- šiaus Skierių, Suvalkų gub., Se- napilės pav., Antanavo gm., Prastos kaimo, 7 metai atgal gyvenio Brooklyn, N. Y. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Juozas Skierys, 1805 N. Yaug av., Scranton, Pa.

Pajieškau savo dviejų brolių Antano ir Motiejus Česnų. An- tanas girdėjas gyvenio Chicago- je, o Motiejus keli metai atgal gyvenio St. Louis. Pacina iš Kauno gub., Raseinių pav., Sar- tininkų vol., Vainutos parap., Balčių kaimo. Teipgi pajieškau savo švogerio Petro Lukošaičio, našlio su dviem sunais ir 2 duketrimis, apie 2 metai atgal gyvenio Chicagoje; pacina iš Suvalkų gub., Marijampolės pa- vieto, Skriaudžių parap., Kvie- tiškių kaimo. Jie pats ar kas kitas teik- sis duoti žinią ad- resu: Vincas Chesna, 1310 Ross st., Richmond, Va.

Pajieškau Antano Pečiulio, 4 metai atgal kaip išvažiavo iš St. Louis, Mo. į Mahanoy City, Pa. pacina iš kaimo Pelaių, Puns- ko parap., Seinų gm., Suvalkų gub. Jis pats ar kas kitas teik- sis duoti žinią ad- resu: A. Knyžė, 7006 Minnesota av., St. Louis, Mo.

Pajieškau savo dviejų drau- gų: Jono Kuzo, Kauno gub., Raseinių pav., Kaltininių vol., Klukių kaimo, ir Jono Turaus- kio, tos pačios gub., ir paviato. Silelio vol., Kreivukų sod. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Jos. Domulis, Box 53, Johnston City, Ill.

Pajieškau savo švogerio Ka- zimiero Serapino, Kauno gub., Telšių pav., Plungės vol., Veiš- lovenų sod. Jis pats ar kas ki- tas teiksis duoti žinią ad- resu: Kaz. Urnikis, Box 529, Macedon, N. Y.

Pajieškau savo draugų: Kazi- miero Domeikos, Pavėgelių kai- mo, Sidlavos vol., Raseinių pa- vieto, Aleksandro Galevskio, Panevėžio pav. ir Marcelino Šikšnio, kaimo Motinikių, Sau- lėnų vol., visi Kauno gub. ir visi si Amerikoje jau suvirš du me- tai. Jie pats ar kas kitas teik- sis duoti žinią ad- resu: Petras Puidokas, Box 736, Waterbury, Conn.

Pajieškau savo pusbrolio An- tano Kaupo ir pažystamo Placi- do Rasiulio, Kauno gub., Pane- vėžio pav., Remigalos parap., Daubarų kaimo; norėčiau su- jais susirašyti. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Mat. Kaupas, Box 184, Westville, Ill.

Pajieškau savo švogerio, Ka- zimiero Klimušausko, 20 metų kaip Amerikoje. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: J. Kemežis, Elm st., Newark, N. J.

Pajieškau savo brolio Antano Siupieniaus, Buckunų kaimo, Metelių parap., Seinų pav., Su- valkų gub., pirmiaus gyvenio Wilkes Barre, Pa., arti metai kaip išvažiavo iš ten. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Jonas Siupienius, 8 Langdon st., Worcester, Mass.

Pajieškau savo pusbrolio Juo- zapo Juskevičiaus, Kauno gub., Panevėžio pav., Sišliakių kaimo, apie 3 metai kaip Amerikoje; kiek žinau gyvenio Chicagoje. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Juozapas Rutkauskas, % John Kirkšis, 1177 E. 63rd st., Chicago, Ill.

Pajieškau savo pusbrolio Juo- zo Kričioko, Suvalkų gub., Zubrių sod., girdėjas, kad ne- seniai pribuvo į Ameriką; turiu pas jį svarbų reikalą. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Juozas Kričiokas, 610 Springwells ave., Detroit, Mich.

Pajieškau savo pusbrolio Jur- gio Jončo, 3 metai atgalios gy- venio Westvillė, Ill.; pacina iš Kauno gub., Raseinių pav., Si- dagių kaimo, Skaudvilės parap. Jis pats ar kas kitas teiksis duo- ti žinią ad- resu: Antanas Grabauskis, 851 N. Marshfield av., Chicago, Ill.

Pajieškau savo pusbrolio Bla- dislovo Cukoro, Kauno gub., Sialiuų pav., Akmenės vol., Le- belio vienkiemio, 4 metai Ame- rikoje. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: D. Vainoris, P. O. Box 125, Oglesby, Ill.

Pajieškau Konsatcijos Sur- vilienės, Kauno gub., Raseinių pav., Kaltininių parap., Viedrių sod., pirmiaus gyvenio Chicago, Ill. Ji pati ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Jurgis Bagdonas, Box 171, Lafayette, Colo.

Pajieškau savo brolio Petro Murkos, Kauno gub., Vilkmer- gės pav., Pelisių sod., pirmiaus gyvenio Baltimorėje, 4 mėnesiai atgal gyvenio Burlingtone. Jis pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Jonas Murka, 487 Ambrose st., Montreal, Canada.

Pajieškau Juozo Selmono ir Kazimiero Eičiukų, Kauno gub., Raseinių pav., Skaudvilės par., Ivangėnų kaimo, turį prie jų svarbų reikalą. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Alek. Grumblovskis, Box 62, Premrose, Pa.

Pajieškau savo draugo Ma- tijošo Išaraičio, Lodiškės kai- mo, Tamosbūdžio gm., Nau- miesčio pav., Stanislovo Rina- ro, Braziukų kaimo, Dobrovolės gm., Naumiesčio pav., ir drau- go Juozo Petkuno, Begarskių kaimo, Tamosbūdžio gm., Nau- miesčio pav., visi Suvalkų gub. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Jonas Jesevičs, 838 Clearview st., Scranton, Pa.

Pajieškau savo brolių Fran- ciškaus ir Juozapo Rudgalvių, kurie pirm 3 mėnesių gyvenio Port Washington. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Ant. Rudgalvis, 110 Barber st., Chicago, Ill.

Pajieškau apsiėdėmūi vai- kio; turi būti laisvamajis ir ne jaunesnis kaip 28 metų. Norin- tis arčiau atsilankyti, malonės rašyti ad- resu: Laisvamajis General Delivery, Chicago, Ill.

Pajieškau Izidoriaus ir Miko- lo Vaičiū, abu Suvalkų gub., Marijampolės pav., Ozkasvilių kaimo. Jie pats ar kas kitas teiksis duoti žinią ad- resu: Jonas Melnikas, 250 Wallace Pl., New Haven, Conn.

Pajieškau dviejų draugų, Jo- no Paulėko ir Jono Klimo, abu- ti Kauno gub., Veikšnių vol., ir parap., Sovaičių sod., girdė- jau, kad yra Am- rikoje. Jie pa-

tys ar kas kitas teiksis duoti ži- nią ad- resu: Fr. Pauliek, Box 41, Chicago Heights, Ill.

Pajieškau savo draugų: Jur- gio Zubrio, Stepo Kostantinavi- čiaus ir Zenono Plokščio, visi Vilniaus gub., Trakų pav., Mar- cinkonių parap., Margionių kat- mo. Jie pats ar kas kitas teik- sis duoti žinią ad- resu: Peter Plokštis, 81 Ward st., Worcester, Mass.

Pajieškau darbo barzdaskuty- kloze; 4 mėnesiai kaip esiu iš Lietuvos, kalbu lietuviškai, len- kiškai ir rusiškai, moku gerai kirpti ir skusti, tėvynėje dirbau per cirulniką. Reikalaujant- čio mieldžiū kreiptis ad- resu: Juozapas Terasas, Box 60, Glen Cove, N. Y.

Vargonininkas, galis gerai at- likti gregorijonišką grajų ir giedojimą su vedimu choro jieško atsakančios vietos. Atsi- šaukti ad- resu: John Kubilis, 1320 S. 15 st., Sheboygan, Wis.

Pranešu savo draugams ir pažystamiems, kad savo kriau- čių šapą perkeliu nuo Nr. 111 South Main st., į savo locną namą 211 W. Coal st., kur ir mieldžiū kreiptis su reika- lais. Wm. Minevičs, Shenandoah, Pa.

Pranešu savo draugams ir pa- žystamiems, kad aš perkeliu sa- vo saliną nuo Nr. 1404 — 52 ave. po Nr. 1436 — 52nd ave. Grant Works, Ill., kur galima gauti gerų gėrymų. Darbai pas mus Grant Works'e pradeda po biskį eiti geriau. Chas. Jurkus.

Mieli Broliai Akmeniškiai, pranešu jums, kad mūsų parapi- joje yra statoma bažnyčia ir mūsų klebonas šaukiasi prie- mus, amerikiečių, kad paaugutu- me po kokį dolerį. Kas aukos, tegul siunčia tiesiog klebonui ad- resu: Kun. Naudzinas, pačtas Ak- meny, Kauno gub., Saulių pav.

AUKOS TAUT. REIKAL.

Aukos surinktos Chicagoje lau- kiant naujų metų. Dr. J. Zi- montas \$2.00; J. Gust. \$1.00; A. Bukauskienė, Kl. Vilkas po 50c.; J. Miczlauskis 15c.; M. Vil- kienė, J. Kijauskas, A. Kunca po 25c.; J. Miczlauskis 15c.; M. Stankunas 8c. Viso \$5.73. Pu- sė pinigų skiriama mokslei- viams "Aušros" draugystei, o pusė kankintiniams.

Ant Pardavimo.

Už \$2800 pirkis lotą su dviem namais ant Wallace Street Chi- cago Heights. Rendor atneša \$31.00 ant mėnesio. Pati rend- gali tas propertes išmokėti. Atsi- šauk pas A. Olszewski, 3252 So. Halsted St., Chicago. Mės turi- me daugybę gerų namų ant par- davimo visose miesto dalyse.

Parsiduoda sankrova valgomų daiktų ir mėsos, lietuvių apgyven- toje vietoje ant didžiausios gatvės, kur žmonės eina kaip vanduo; bar- guot neparsieina nė už vieną cen- surą: viskas perkama už pinigų. Sa- vininkas turi dvi mėšinyčias ir vieną nori parduoti. Atsišaukite pas: Izidor Petrauskas, 3312 S. Halsted Str. Chicago, Ill.

Parsiduoda sankrova valgomų daiktų ir mėsos; pirklystė jau varoma 12 metų, po No. 4440 So. Wood st. Atsišaukti rei- kia pas savininką, Joną Nova- kovskį.

LAISKAMS POPIEROS.

Naujausio ir geriausio išdarbio laiskams popieros tiktai 25 c. tu- ziniui. Reikalauju agentų ir par- davinėtojų po visus miestus. Ge- ra proga štorininkams ir agentams. Atsišaukti reikia ad- resu: F. Milašauskas, 25 — 2nd str. So Boston, Mass. (10 — X)

Tel. Main 1769. R. 8, 45 La- Salle st.

CHAS. Z. URNICH, Išjieskotojas kaltėnybių. Mės vedame bylas ir įvykdo- me sutauks. Išnagrinėjame vi- sokias nelaimes, susizeidimus dėl kompanijų kaltės. Teisinga- roda dykai visuomet.

KALENDORIAI!

"Lietuvos abudu Kalendo- riai, sieninis ir knygelės for- moje jau gatavi, ir kas tik užsirašys "Lietuvą" gaus mūsų abudu Kalendarus dovoni- "Lietuvos" prenumerata metams tik \$2.00, pusei metų \$1.00. Rašykite tuojaus siu- sdami prenumerata ant adre- so: A. OLSZEWSKI, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

NAUJOS KNYGOS, GAUNAMOS "LIETUVOS" REDYSTEJE.

Scėniskieji Vaideliai. Vais- ganto. Telpa čia 1) komedija - Nepadėjus - nēr ko kasti, 2) Mo- nologas - Negryna sąžinė, 3) Mo- nologas - Paskutinį kartą, 4) Sec- na - Tikrai niekam nesakyk, 5) Scėniskias vaideliai - Namai - pra- garai, 6) Eilės - Lietuvių pavasa- ris. Pustl. 98, prekė35c

Koks privalo buti vaikų augini- mas ir auklėjimas? Rankius ra- šty, parašytą Dr. J. Šliupo. Kō- nam žingeidi ir naudinga knygelė, ypatingai Tėvams auginantiems vaikus, susipažinti su šia kny- gele. Pustl. 91.25c

Aritmetikos uždavinynas. Vadovė- lis aritmetikos pradai; antroji da- lis. Šita knygtė — antroji ir paskuti- nė dalis uždavinynų, paskirto arit- metikos kursui; člonai, kaip papra- stai yra daroma, surinkta uždavinų su skaičiais visokio didumo. Para- šyta Pr. Mašloto. Pustl. 68 prekė 20c

Išsivystymas vaisiaus gyvūnų. Lek- cija Dr. J. Kulio, su daug paveikslė- lių iš embriologijos. Pustl. 12. Pre- kė10c

Kaip žmonės su ponais kovojo? Sodėlių sukilimai Ispanijai, XIV amžiuje. Parašė A. J. J. Pustl. 34. Prekė10c

Lietuva tėvynė mano. Eilėmis pa- rašė K. Stiklėlis, telpa 14 gražių ty- viniųkų dainelių. Pustlapų 16 pre- kė10c

Lietuviai! ar gerai keliais žengia- me priekyn? Nuosirdus atsiliep- nių lietuviškajai visuomenei Dr- ro Jono Šliupo. Arba sutrauka kar- baikų Waterbury, Conn., 25 gru- džio 1906; Union City, Conn., 26 gruodžio 1906, Edwardsville, Pa., 31 gruodžio 1906 ir Scranton, Pa. vasa- rylė 1907 m. Pustl. 47, prekė15c

Laikrodininko atminimui. Pasak Erkan-Satriang, sutaisė S. M. Pa- velkis iš Napoleono I paskutiniojo karavimų. Pustl. 44. Prekė15c

Oras, Vanduo, Šviesa ir Šiluma. Lekcijos prof. Blochmano, sutaisė Sernas. Su daug paveikslėlių. Pustl. 138. Prekė40c

Ratelių apėjimai. "ra linksmaus- taitas (zabova) šėlmyniškuose susi- rinkimuose. Parašė D. Spėjikas. Pustlapų 16, prekė10c

Tikri ir netikri šventieji. Pavėk- sielėlis iš gyvenimo kankintinių ir kankintojų. Išleista Susl. Lietuvių Laisvamajų. Pustl. 61, prekė15c

Tautiškos Politikos knygyne. Telpa čia Rusijos policijos viešpa- vimas, persekiojimas ypatos laisvės, draugijų ir susirinkimų, laisvės žo- džio ir sąžinės, ir kame išganymas? Pustl. 47. Prekė10c

Vaišės Jėzaus Kristaus pas Popie- žių Pijų IX. Parašė Victor Hugo, antra laida. Prekė10c

Žmonių užtarytojai. Vertė iš rusų kalbos Šermukšnė. Aprašo apie du brolių Grakchu, 130 metų prieš Chri- staus gimimą, iš Rymo laikų ir karp- trom laikų žmonės buvo pavergti ir visai kankinami. Pustl. 32, prekė 10c

Knygų Katalogas

518 Iš kur atsirado mūsų naminiai gyvuliai ir auginimai augmenys? Pagal Lunkevičių sutaisė Sernas. Su pa- veikslėliais. Chicago, Ill. 1901, pusla- pų 7320c

526 Kada ir kokiū būdu svietas su- sitvėrė? Parašė Prof. Dr. M. W. Meyer. Iš vokiečių kalbos vertė J. Nigaudas. Aprašyta kokiū būdu tverias dangi- ški kūnai ir kaip mūsų žemė susitvė- rė, teipgi kokiū būdu atsirado ant jos gyvybė. Su paveikslėliais. Chicago, Ill. 1906, pustl. 14035c

527 Kada ir kokiū būdu gal svietas- pasibaigti? Parašė Prof. Dr. M. W. Meyer. Iš vokiečių kalbos vertė J. Nigaudas. Knygelėje aprašyta svieto- pabalgia. Kas nori darsižinti kada ir kokiū būdu gal svietas pasibaigti, te- gul perskaito šitą knygtelę. Chicago, 1906, pustl. 13535c

545 Nematomi priejai ir draugai žmonių. Pagal Bitner sutaisė Sernas. Aprašymas smulkiųjų bakterijų gim- dančių visokias ligas pas žmonis, jų susiekimas, vystymai ir tt. Su pa- veikslėliais. Chicago, Ill. 90, pusla- pų 11330c

548 Oras, Vanduo, Šviesa ir Šiluma. Lekcijos Profesoriaus Blochmano. Lie- tuviškon kalbon vertė J. Sernas. Chi- cago, Ill. 1907, pustl. 13835c

553 Paėjimas organiško svieto. Pa- gal Bitner sutaisė Sernas. Knyga di- delės mokslinės vertės. Ji aprašo tverinai viso svitvėrimo ir visų gam- tos sutvėrtų daktų; pa dō, pagal se- niausius ir giliausius žemės sluogsnis, daug milijonų metų atgal gyvenusius ant žemės augmenis, vabalus, žvėris, paukščius ir tt. Su paveikslais. Chi- cago, Ill. 1905, pustl. 13735c

566 Senų gadylių lėnykų gyvi sutvė- rimai. Pagal Hutchinson sutaisė Sernas. Su paveikslėliais. Aprašo se- niausių gadylių yvarius sutvėrimus gyvenusius ant žemės dar prieš atsi- radimą žmogaus. Išandien tų sutvė- rimų kunus žmonės kasdami gilius sul- nius, kanalus, arba imdami iš žemės anglis, randa giliai palaidotus žemėje. Tuli sutvėrimų atrado čielus, nesuga- dintus kunus, užklotus keliolikos stek- snių storio žemės eile. Jie yra šiand- dien išstatyti įvairiuose muziejuose, iš kurių žmonės mokinais pažinti kaip sena yra mūsų žemė, kiek tai milio- nų metų reikėjo pakeiti ant mirusio žvėrio kūno užaugo eilė žemės keliol- kos sieksnių storio. Moksliniai, pa- gal storumą ir senumą žemės sluog- snių, kuriuose tų sutvėrimų kunus ran- da, gali be apstikimo spresti, kaip se- na yra mūsų žemė ir kaip seniai žmo- gus ant jos atsirado. Chicago, Ill. 1906, pustl. 370\$1.00

569 Svieto pabalgia. Iš rusiško vertė Pr. Stulelis. Kas nori darsižinti ka- da bus svieto pabalgia, tegul perskaito šitą knygtelę. Chicago, Ill. 1902, pu- slapų 3110c

597 Žvėrys ir žmogus. Sutaisė pa- gal Schmeblį Sernas. Moksias apie subudavimą kunų visokių žvėrų, paukščių, sanarkojų, žarnapilvių ir žmogaus. Klekvenas žvėris arba gy- vis aprašytas pavienias su visomis jo ypatybėmis ir kokią gyvūnų giminę jis tvieria. Su paveikslais. Chicago, Ill. 1906, pustl. 313\$1.00

Apdaryta\$1.25

600 Etnologija arba moksias apie žemės tautas. Pagal Dr-ą M. Haber- landtą parašė Sernas. Su paveikslė- liais. Yra tai svarbiausia mokslinė knyga apie visus mūsų pasaulės žmo- nių vėles. Ji parodo visų viešpaty- čių, visų žemės kraštų ir net miaziau- sųjų salelių žmotes ir jų

An illustration of a large, multi-story brick building, likely a department store or warehouse, with a prominent corner entrance. The building features numerous windows and a sign that reads "LIETUVA STEAMSHIP TICKETS, TRAVEL, FREIGHT, SUPPLY, DEPOSIT, CARGO". The illustration is framed by a decorative, arched border.

Banka.

Šioje bankoje kiekvienas lietuvis gali gauti pasiskolinti pinigų pirkimui namų, lotų ar farmų už prieinamą procentą ir ant lengvų išmokėsčių. Taipgi kiekvienas lietuvis gali čia pasidėti savo pinigus kada nori ir atsiimti kožname laike. Už sudėtus pinigus ši banka moka 3% ant metų.

Šioje bankoje yra geriausiai ir saugiausiai įtaisyti skrynelės (boxai) pinigų užkavojimui, prie kurių nė ugnis, nė vagis negali prieiti. Skrynelės yra parsamdamos žmonėms po \$3.00 ant metų.

Pinigų Siuntimas.

Šita banka išsiunčia į svietą daugiau pinigų negu kokia nors kita banka. Per čia siunčia pinigus ne tik lietuviai, bet ir amerikona ir kitos tautos, ir ne vien aplinkiniai, bet atvažiuoja net iš kitų miesto kraštų čia pinigus siųsti, todėl kad šios bankos siunčiami pinigai greičiausiai nueina.

Šifkortės.

Šitoje bankoje talpinasi agentūros visų laivinių kompanijų. Čia galima gauti šifkortės ant kiekvienos linijos į kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkortį prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia kožną dieną galima gauti laivą išvažiuoti į kraują; o daugiausiai laivų išplaukia subatomis, tai iš Chicago reikia išvažiuoti ketvergais.

Real Estate.

Šita banka parduoda namus, lotus ir farmas. Jeigu manai ką nors pirkti mieste ar kitur, tai pirmiau pasižiūrėk apie parduodamas vietas ir jų prekes šioje bankoje.

Ko tik reikalaus, čia viską gausi.
 Jei reikalauji pirkti namą, lotą ar farmą — čia juos gausi.
 Jei reikalauji jų nupirkimui pinigų — taip pat čia gausi.
 Jei nieko nenori pirkti, bet nori savo pinigus nuo vagies ir ugnies apsau-
 goti — tai pasisamdyk už \$3.00 šioje bankoje skrynelę, o nė vagis nė ugnis prie
 jų neprieis.

Nori pasiekti pinigų į kraują, — siųsk juos per šią banką, o greičiausia ir saugiausiai nueis.

Aust galo, kokių tik nori knygų — ir tas visas čia gausi.

Gyvenanti kituose miestuose taip pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes, pinigų pasiuntimą ir bankon pasidėjimą. Turi kelis dolerius, nori juos sutaupti (uždegti), prisiųsk šiton bankon pašto money orderiu, o gausi nuo mūsų bankinė knygele ir visa reikalinga informacija.

A. OLSZEWSKI
3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Ar moki rent'a?

Jēgu teip, tai apskaityk kiek
 išmōkēti per vienuo metus,
 amatsy, kad ūz tuos paūsus
 gusi gali išmōkēti namus, ku-
 se galsē senatvėje ramiai
 senti. Jēgu dabar ūpziŕkisi
 ūs, tai per dēsimtj ar pen-
 ūkū metj rentas sugrāžēs tau
 gusi ūzmōkētus ūz namus ir
 ūsi savo savastj ant viso am-
 ūs.

Ias prekes, parodymūi, kad k
 nas gali sau pigiai namus n
 pirkti:
 Ant ILLINOIS COURT
 galite gauti namus už
 \$1200, \$1400, \$1500, \$1600,
 \$1800 iki \$4
 Ant AUBURN AVE. namai
 su lotu už \$2
 Ant LOWE AVE. namai su
 lotu už \$1
 Ant 35 & LOWE AVE. na
 mai su lotu už \$7
 Ant EMERALD AVE. ga
 lite pasiskirti už \$2500;
 \$2720; \$3000 iki \$3
 Ant WALLACE ST. galite
 nusipirkti už \$2800; \$3200;
 \$3600 ir brangiau.
 Ant SO. HALSTED daug
 ysiokių namų bliznio ve-

dimui, galite pasiskirti už
\$3100 iki \$40.
Ant 35th STREET muri-
nīs, namas, rentas \$46.00
ant mėnesio už \$4
Ant LYMAN & FARRELL
murinīs namas —Storas 2
luby už \$4
Ant 35 ir LOWE AVE. mu-
rinis — 2 luby, Storas \$70
GRAND WORK, ILL. na-
mai su lotu arti 49 av. už \$2
EAST CHICAGO, ILL. Ge-
ri biznīui namai už .. \$2
Kreipkitės pas

